

AUSTAVINDEN

Jula 2015

Organ for Vidrek Grendelag
36. årgang

Austavinden

36. årgang

Redaksjonen 2015

Martin Indregard

tlf. 90772497

epost: martini@online.no

Ingebjørg Eilertsen

Tlf. 901 25 037

Epost: ingebjorg.eilertsen@gmail.com

Trond Østrem

Tlf. 99317710

Epost: trondo@hin.no

Layout:

Anders Øgsnes

Tlf. 90986117

epost: adm@hildringstimen.no

Austavindens hjemmesider:

www.vidrek.no/Austavinden.

Der finnes alle årgangene fra 1979 til i dag. Kjell Olav Ravn kan også skaffe de eldste årganger. tlf. 9099731 6
epost: kor@virak.no

Utgiver: Vidrek grendelag

Opplag: 100 eks.

Medlemskap i grendelaget:

Kan tegnes av alle fastboende på Vidrek

- Husstandsmedlemskap med

Austavinden kr. 250 pr. år

- Enkeltmedlemskap med

Austavinden kr. 200 pr. år

- Bare Austavinden: kr. 100 pr. år

Portotillegg på kr 50,- når bladet sendes med post

Betaling til konto: 4520.07.11 703

Betaling på giro/nettbank:

husk å skrive hvem beløpet gjelder!

Forsida:

Det var stor oppslutning av bygdas folk da deltakerne i Arctic Race suste forbi. Der ble vist stor kreativitet i veikanten, som ble lagt godt merke til av TV-tittere over hele verden.

Lederen har ordet

Og så var vi der igjen. Et år er lagt attom oss, og juletida og nyåret venter. Vidrek-grenda har lagt enda et år til si mangetusenårige historie. Alle er blitt ett år eldre enn i fjor. Så korsen er stoda?

Som vanlig er det både pluss- og minustegn som heng over Ofoten. Noen nedskjæringspøkelser har skapt uro: sykehuset skal kanskje miste akuttkirurgien, musikklinja på Solhaugen skal kanskje legges ned, slepebåtan i Narvik er 'outsourca' og kan bli italiensk, Natech er gått konkurs.

Men alt blir jo ikke å gå galt, og mange positive ting skjer i nærområdet. Store planer svirrer i lufta. For eksempel snakker man om store hamneplaner på Skjomnes og Grimjord. Skulle de bli noe av, flytter noe av Narviks næringsliv seg sørover langs E6. Og da vil Vidrek brått være bare 6-7 km fra utbyggingssområdet, og kanskje oppleve en ny aktualitet og status. Den som lever får se.

Men i år har Vidrek for det meste levd sitt rolige, vante liv. Noen er gått bort, noen har flytta og nye er kommet til. Vidrek Grendelag har konsolidert sine sosiale aktiviteter, som er mye av limet i tilværelsen i bygda. Utmarkslaget er i ferd med å fullføre jordskiftesaker som avklarer alle uklare eiendomsrenselinjer og alle ansvarsforhold rundt private veger i bygda.

Dermed kan en si at Vidrek er ei bygd som i stor grad har orden i sysakene. Noe som kan komme godt med i framtida, uansett korsen ho vil arte seg!

Og Austavinden kommer ut som vanlig, i sin 36. årgang, og hilser alle sine lesere

GOD JUL OG GODT NYTTÅR!

Martin

Grendelaget i året som gikk

Rusken i mai

13. mai møtte vi 15-20 personer opp på rusken. Det ble ryddet langs È6 og rundt grendehuset, samt spist pølser og drikket kaffe ute. For noen passet det bedre å plukke søppel en anna dag.

Nytt av året er at vi har fått en avtale med Statens Vegvesen. Vi får 5000 kroner for å rydde langs È6 hvert år til og med 2018. Vegvesenet stiller med sekker og hansker og henter sekkene før 17. mai. De tar ikke med sekker fylt med lauv og gress som er raket opp ved grendehuset.

Det stilles krav om at alle som plukker søppel langs È6 må ha refleksvester og vegstykktet må skiltes. Det er også et databasert kurs som må gjennomgås. Anita Ravn har tatt et utvidet kurs i arbeid langs offentlig vei i forbindelse med sin arbeidsplass. Dette vil vi få mer informasjon om når våren nærmer seg.

Rundvask på grendehuset

Lørdag 20. april ble det vasket rundt på grendehuset. Vann og såpe fikk innpass diverse plass. Det ble også ryddet i skap, gardiner ble tatt ned til vask og kopper og kar ble telt opp. Nytt av året var at det ble hengt opp arbeidslister i forkant av denne lørdagen. På den måten bidro folk med vasking andre dager og krysset av på lista. Dette fungerte bra og vil nok bli praktisert flere ganger.

17. maifeiring

17. mai falt i år på en fredag og samme helga som pinsen. Været var fint og trofast gikk toget fra Gjerdhaugsvingen og til skolen. På grendehuset var det laget et flott arrangement med salg av kaffe og kaker, samt et årsalg med mange flotte gevinster. Nytt av

året var som sagt sagt salg av kaffe og kaker, og dette kom det ingen negative kommentarer på. De som var tilstede koste seg godt. Det var likevel lite folk, ca 30 stykker. Dette tror vi skyldes at det var langhelg. Vi håper at dette tar seg opp.

Forslag til alternativ bruk av spillemidlene

I år hadde kommunen revisjon av kommunedelplanen for fysisk aktivitet og kulturopplevelse.

På basis av denne revisjonen som skjer hvert 4. år, utformer kommunen prioriteringslista til fordelinga av spillemidlene. I forbindelse med revisjonen ønsket kommunen innspill til denne høringa. Grendelaget sendte inn et forslag der Rønnaug Indregard var behjelpelig med å utforme brevet.

Vi foreslo at spillemidlene kan brukes til prosjektering/planlegging av sykkel- og gangsti. Altså tenke litt nytt. Ei slik prosjektering/planlegging vil kunne innebære utforming av en reguleringsplan, kostnadsberegning, forhandling med grunneierne etc. Dette med grunnlag i at en sykkel- og gangsti vil være med å bidra til økt fysisk aktivitet. Det vil også bli lettere/sikrere og transportere seg i bygda og kan bidra til byggeaktivitet. Kort sagt vil det ha betydning for oss.

Videre arbeid med en sykkel- og gangsti vil være staten og statens vegvesen som gjør. Vi tror det vil være lettere å gjennomføre/finne penger til denne saken hvis den er ferdig prosjektert. Det viser seg at fylket har trafikk sikkerhetsmidler igjen, men det mangler planer, og derfor blir det ikke gjort noe med.

Nytt om grendehuset

I høst ble det montert nye takrenner hele veien fra gymsalveggen og bort til hjørnet ved kjøkkenet. Svein Yngve skaffet traktor og ei flere meter lang korg som fungerte som «gangbru» i forlengelsen av taket på leskuret. Osvald satt i traktoren og var «heisfører», mens Alf Harald, Svein Yngve og jeg fjernet gamle takrenner og monterte nye. Det var gjort i løpet av noen sene ettermiddagstimer.

De mest ødelagte takrennene er dermed skiftet. Det gjenstår å skifte takrenner langs gymsalfløya. Nye takrenner er kjøpt inn, men de blir ikke skiftet før til neste år.

Kroken til venstre for inngangspartiet skulle

rustes opp i år, og byggmester Alf-Tore Norheim hadde påtatt seg å gjøre arbeidet vederlagsfritt for oss. Dessverre sliter han mye med helsa og har ikke vært i stand til å hjelpe oss. Vi må derfor legge en ny plan for denne utbedringen.

Toalettene har lenge hatt behov for et strøk maling. Vi er svært glad for at Osvald påtok seg å male dem opp. Alle som har vært der i det siste, ser at det er mye lysere og triveligere der nå.

Vi har vært i en lang og til dels krevende dialog med El-installatøren for å bli kvitt alle driftsforstyrrelsene på alarmanlegget. Det er en pågående

prosess for å finne ut hva som er feil, og vi er i løpende dialog med dem.

Myhrvold Storkjøkken har nylig hatt service på oppvaskmaskinen og skiftet en dårlig gassdemper. De skrøt av maskinen vår, en gammel Wäxsjö, og sa at det er en svært god og slitesterk maskin, og at den er i god stand. Vi får håpe den holder i nye tretti år.

Vi har ryddet mye i kjelleren og fått unna en del møbler i salongen. Det gjenstår fortsatt en del, men kjelleren er blitt noe mer funksjonell etter hvert.

På vegne av styret vil jeg takke alle som har hjulpet

oss å holde huset i stand, og en særlig takk til Alf Harald og Osvald.

For styret,
Trond Østrem,
husfar

Virak utmarkslag i 2015

Laget har i år vært litt i ventemodus på de nye vedtektene som jordskifteretten vil innføre i laget. Men likevel har vanlig lagsarbeid gått sin gang.

Utmarkslaget holdt årsmøte 10.mai. Da gikk det gamle styret som Tore Kongsbakk ledet av. Nytt styre blei Martin Indregard (leder), Anne Berit Søfteland Eidissen (nestleder), Renate Josefsen (sekretær), Ivar Ravn (kasserer) og Gunnar Hansen (styremedlem.). Hovedaktiviteten i laget er som før elgjakta.

Jaktlaget til Marit Hansen gjorde et godt forarbeid ved å hogge enkelte siktgater for å lette jakta. I år blei fellingskvoten de fikk 8 dyr: 2 okser, 1 ku, en 1,5 års okse og ei 1,5 års ku, og 3 kalver. Jegerne rapporterer at jakta gikk veldig bra i begynnelsen, med 4 fellinger første uka. Men så gikk det tregere, og de to siste ukene så de nesten ikke dyr. Men 2 dyr til ble felt. Dermed var det 2 kalver klarte de ikke å jakte, så kvoten blei ikke helt fylt.

Ellers har utmarkslaget starta et arbeid med å kultivere fiskebestanden i fjellvanna. Første fase er et prøvafiske, med innrapportering av størrelser, mageinnhold, kjønn og så videre. Ivar og Svein Ravn har hatt jobben med dette, og prøvafisket skal fortsette i 2 år til.

Jordskiftedommen som omsider kom i oktober inneholder også helt nye vedtekter og nye bruksregler for forvaltning av jakt og fiske for Virak utmarkslag. Men ettersom en annen del av dommen er anka, blir ikke vedtektene gjeldende før hele dommen er rettskraftig. Og det er umulig å si hvor lenge det vil ta. Håpet er at det vil skje i 2016.

Det nye Virak utmarkslag som dermed oppstår vil være et såkalt «tingsrettslig sameie». Alle grunneiendommer med utmarksrettigheter vil automatisk bli medlemmer i laget, som fortsatt har til oppgave å i fellesskap forvalte jakt og innlandsfiske i utmarka. Laget vil ha 22 medlemmer, akkurat de samme som er medeiere i fjellsameiet.

Det gis ikke anledning til å melde seg ut. Stemmerett i laget vil bli i samsvar med størrelsen på eierandeler, det vil si etter hvor mye utmarksareal den enkelte eier. Ellers vil laget fungere omtrent som nå.

Martin

Jordskiftesaka i 2015

Jordskiftesaken på Vidrek er en artikkel med mange kapitler. Her følger utdrag og essensen fra saken slik jordkifteretten konkluderte. Så vil det vise seg om vi ble HELT ferdig...

Jordskifteretten har talt

Den 5. oktober i år kom rettsboka for den utrednings-saka grunneierlaget krevde 24. september 2009. Ønsket var å få juridisk klarhet i mange spørsmål som grunneierne på Vidrek syntes var usikre, eller som ennå ikke tidligere var avslutta rettslig. Det gjaldt for det første grensen mot Klubbvik og matrikulering av sameiet på fjellet og de gamle hyttene der. For det andre gjaldt det eiendomsforhold til Vidrekleira, Vidrekelva, Vidrekøyene og naustområdet ved Moloen.

En ønska også klarhet i eierskap og vedlikeholdsansvar for Sjøveien, Sommarfjøsveien og veiene ved Storelva, på Finngamnes og i Sildvik. Dessuten ba grunneierlaget om ei rettslig belysning av (den historiske) grensen mellom inn- og utmark, av skillet mellom hovedbruk, parsellbruk og tomtebruk, av beiteretten ved utparsellering av hyttetomter, og av torvretter i utmarka. Og til sist ble det fremma krav om nye vedtekter for Virak utmarkslag.

Denne omfattende bestillinga har det tatt 6 år å arbeide seg igjennom. Mange rettsmøter er holdt, befaringer og merking er gjort, og mye ar-

beid nedlagt. Partene i saka, grunneierne på Vidrek, hadde frist til 13. november med å anke. Av alle de spørsmålene som er behandla av retten var det bare ett som blei anka: eiendomsretten til Vidrekelva. Der blir det – trolig i 2016 - ei lagmannsretts sak mellom de 2 som har anka og de øvrige 7 eiendomsbrukene som etter jordskifteretten sitt syn har andel i elva. Følgen av at det blir ei ankesak på et av punktene, er at de øvrige punktene i rettsboka ikke blir rettskraftige før anken er ferdigbehandla.

Men samtidig vet vi nå at innholdet i disse øvrige punktene ikke vil bli endra. De vil bli stående for ettertida. Derfor kan Austavinden nå beskrive resultatet av jordskiftesaka, unntatt det som gjelder Vidrekelva. Hele rettsboka er på over 100 sider, og har mange verdifulle juridiske vurderinger av historikken til eiendommene som utgjør Vidrek i dag. I dette nummeret av Austavinden presenterer vi en kortversjon av de viktigste konklusjonene i saka.

Martin

Bruk og rettigheter på Vidrek

I ei rettshistorisk utgreiing klargjør jordskifteretten utviklinga i eiendommene på Vidrek. I matrikkelen (jordoversikten) fra 1838 var det 3 separate gardsbruk her, og de blei nummerert som nr. 194 (i dag bruk 1, Bård og Johnny Ravn), nr. 195 (i dag bruk 4, Øgsnes) og nr. 196 (i dag bruk 7, Ivar Ravn). Det er disse som benevnes hovedbruk.

Utmarka blei delt i 24 teiger i 1845, inklusiv 3 teiger på Risøya. (En spesiell teig, bruk nr. 8, Mattisheimen, blei oppretta, men hadde ikke del i innmarka på Vidrek.) I 1865 blei det holdt nyutskifting av innmarka. Da var det blitt 5 brukere på Vidrek, ved at nåværende bruk nr. 5 (Kongsbakk) og bruk nr. 6 (Overvåg) var blitt skilt ut fra bruk 4 (nr. 195). Seinare fortsatte man å skille ut nye eiendommer av de gamle: bruk nr.2 (Eidissen), bruk nr. 3 (Røssås), bruk nr. 10 (Svein Ravn) blei skilt fra bruk nr. 1, mens bruk nr. 9 (Dagfinn Larsen) skiltes ut fra bruk nr. 7. Og så videre.

Hovedbrukene og de brukene som etter hvert blei skilt ut var fulle eiendomsbruk. Grunneiendomsretten blei altså delt. De eiendommene som oppsto

ved at utmarksteiger ble selvstendige bruk, fikk ikke del i den opprinnelige innmarka. Men de fikk andel i de fleste rettigheter ellers, og de nøt godt av den felles beiteretten som hele utmarksområdet utgjorde for alle som dreiv jordbruk med bruk av beite. Retten tar for øvrig ikke konkret stilling til de endringene som har skjedd i beiteretten etter som en god del hyttetomter er skilt ut fra utmarksteigene i årenes løp.

For øvrig skriver retten at begrepene hovedbruk, parsellbruk og tomt ikke har noen praktisk juridisk bruk eller betydning i dag, men de benyttes som fagterminologiske betegnelser.

Når det gjelder retten til å ta ut torv (til brensel e.a.) sier retten at den har «alt for mangelfulle opplysninger til å gå nærmere inn på Virak-brukenes torvret

Hvem eier sjøgrunnen og Vidrekleira?

Jordskifteretten har greid ut om reglene for eierskap til sjøgrunn, og slår fast at yttergrensen for privat eiendomsrett til sjøgrunn defineres slik: «...der det kan påvisast ein marbakke går grensa ved den.» Der det ikke kan påvises marbakke, «...har ein i ein del tilfelle falle tilbake på ein regel om at grensen går ved 2 meters djup ved middels lav vannstand.»

For de fleste jordteigene på Vidrek er det dermed marbakken som blir yttergrensen. Men hvem eier Vidrekleira? Retten sier: «Et viktig prinsipp er at eierne av øyer og holmer også eier sjøgrunn rundt disse.» Hovedkonklusjonen i rettens

drøfting er dermed at leira deles mellom eiendommene på landsida og de som har eiendom på Risøya. Grensa mellom landeiendommer og Risøya-eiendommer vil trekkes der det etableres et «djupetse punkt.»

Jordskifteretten klarlegger altså prinsippene for deling av Leira, men ei konkret deling må eventuelt gjøres i egen prosess. Et annet punkt retten ikke avklarer er om de hytteeiendommene som går ned til havet på vestsida av Vidrekelva har rettigheter til sjøgrunn. Det vil framgå av dokumentene for hver tomt.

Hvem eier og har rettigheter på Vidrekøyene?

I gamle dager var øyene Vidreks egg- og dunvær. Øyene var opprinnelig et sameie mellom de tre hovedbrukene, og da disse blei delt, ga utgangsbbrukene fra seg noe av sin andel til Vidrekøyene. Det man høsta her blei delt mellom de brukene som i sine skylddelinger hadde fått andel i øyene. I dag har dette mest historisk interesse.

Men eiendomsretten til Øyan følger fortsatt reglene for sameier. Retten fastslår at Vidrekøyene i

dag er sameie mellom disse 11 eierne: Bård og Johnny Ravn (13,33%), Eidissen (9,74%), Røssås (3,59%), Sølvi Øgsnes (3,3%), Kongsbakk (11,11%), Overvåg (6,67%), Ivar Ravn (23,37%), Dagfinn Larsen (9,96%), Svein Ravn (6,67%), Gundersen (3,3%) og Indregard (8,86%).

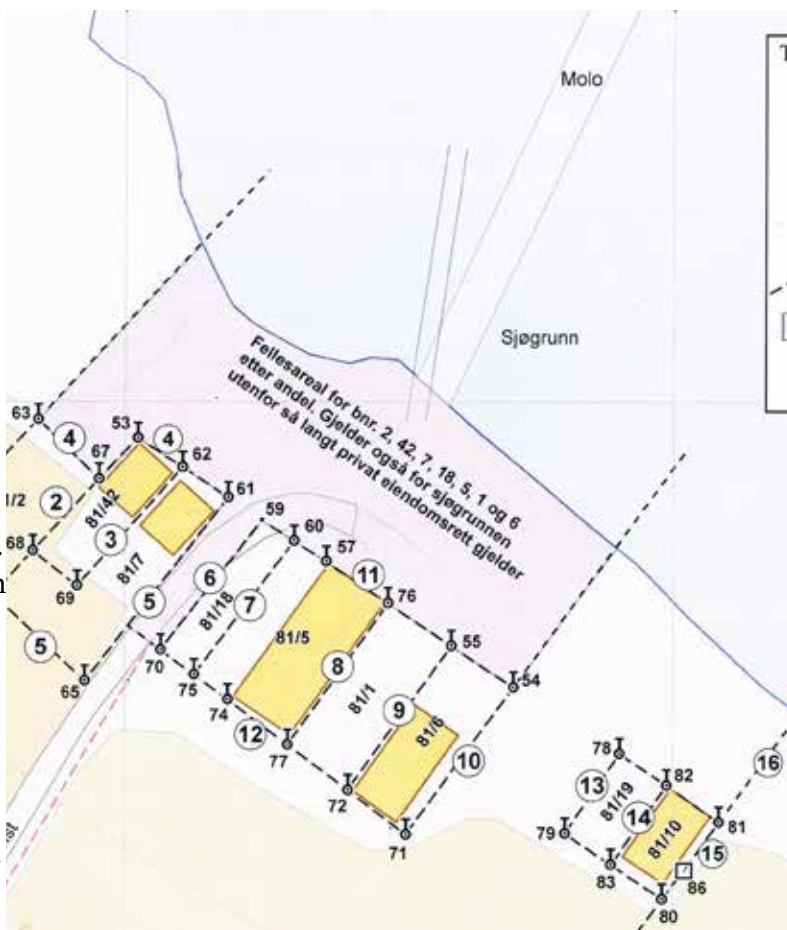
Moloen og naustområdet

Under utskiftinga av innmarka på Vidrek i 1866 blei det lagt ut 7 nausttomter ved Bryggeberget, tillagt de gårdene som da fantes her. I generasjonenes løp har både selve naustan og eierskapet til tomtene skifta.

Noen tomter er blitt delt, og det var etter hvert litt uklart hvor grensene gikk. Jordskiftesaka har nå rekonstruert både utgangspunktet i 1866 og historikken over ka som har hendt i ettertid. Retten slår fast at disse gårdene har hver si av de tomtene som blei lagt ut i 1866 (regna fra Bryggeberget): Eidissen, Gya, Ivar Ravn, Indregard, Kongsbakk, Bård og Johnny Ravn og Overvåg. (I tillegg har Svein Ravn og Kjell-Olav Ravn hver si nausttomt i området, men de er skilt ut fra eiendommen til Bård og Johnny Ravn).

Jordskifteretten har også avklart hvem som er eiere av området som ligger mellom naustene og sjøen, sjøgrunnen utafor, og moloen med Skjæret. Konklusjonen er at alt dette er sameie mellom de 7 som nå eier de opprinnelige nausttomtene, men med litt varierende andel i sameiet. Fordelinga av andelene er slik: Bård og Johnny Ravn, Eidissen og Overvåg har 1/7 hver, Kongsbakk 3/14,

Ivar Ravn 4/21, Indregard 1/14 og Idun Sørli Gya 2/21.

Orden på vegspørsmåla

Jordskifteretten har tatt stilling til hvem som eier og har ansvar for vedlikeholdet av 5 av de lokale, private vegene som fins på Vidrek. Her har det tidligere vært uklarheter.

Retten slår for det første fast at veggrunnen tilhører de brukene vegene går over. Derneft opprettes det et veglag for hver vei, med ansvar for vedlikeholdet av vegen. Det er klargjort hvor stor andel hvert medlem i veglaget har, ut fra deres bruk av vegen. Disse veglagene opprettes:

Sjøvegen (fra E6 til moloen, ca. 270 m)

Beboerne langs vegen og eiere av nausttomter ved moloen er medlemmer i veglaget, med ansvar for sommervedlikeholdet. Vinterbrøyting deles likt mellom Overvåg og Eilertsen. Eventuell brøyting ned til naustene må dekkes av den som har behovet for brøytinga. Ivar Ravn oppnevnes som leder av veglaget fram til første ordinære medlemsmøte.

Sommerfjøsvegen (fra E6 til der Kjerkegårdsvegen begynner, ca. 300 m).

Alle beboerne langs vegen, hytteeier Randi Gimse, Narvik kirkelige fellestråd, og eierne av landbruksteigene til Kongsbakk og Indregard har andeler i laget. Til sammen 11 medlemmer. Svein Ravn er oppnevnt som leder fram til første medlemsmøte i laget. Storelvvegen (fra E6 til der vegen krysser Storelva, ca. 400 m)

Fjellsameiet på Vidrek ferdigstilt

Under forrige jordskiftesak på Vidrek, da alle utmarksgrenser blei avklart, fikk vi også et sameie på Vidrek-fjellet. Fjellplataet ovafor ei høgde Klubbvatnet – Hamarvatnet blei sameie mellom alle som har utmarksretter på Vidrek. Men saka blei ikke helt ferdig den gangen. Tre ting sto ugjort:

- Bestemmelse av den siste delen av grensen mellom Vidrek og Klubbvik. (Denne blei utelatt den gangen på grunn av ei pågående grensekommissjons-sak med Staten). Bestemmelse om denne delen av grensene for sameiet er nå blitt gjort av jordskifteretten. Dermed kunne vi også få gjort neste trinn, nemlig
- Matrikulering av felleseiet som egen matrikelenhet (nr. 81/180). Dette utløste på sin side at retten kunne foreta
- Utskilling/merking/matrikulering av tomter

Medlemmene i veglaget er teigeierne Svein og Kjell-Olav Ravn, Torfinn Larsen, 3 hytter, Narvik kommune (vassverk) og Nordkraft a/s. Torfinn Larsen har ansvar for vinterbrøyting fra E6 til sin avkjørsel, mens Narvik VAR KF og Nordkraft a/s avtaler vedlikeholdet vidare opp. Torfinn Larsen er utnevnt til leder fram til første medlemsmøte i laget.

Finngamnesvegen (Fra E6 til nedre parkeringsplass, ca. 320 m)

Medlemmer er eierne av utmarksteigene til Indregard og Gundersen, og alle hytteeierne i omådet. Totalt er det 16 medlemmer ved oppstart. Nye hyttetomteiere blir automatisk medlemmer med egen andel. Trond Kåre Jensen er oppnevnt som leder fram til første medlemsmøte.

Sildvikvegen (Fra E6 og 315 m til vegkryss, derfra en arm på 275 m østover og en på 450 m vestover, til sammen 1040 m).

Medlemmer i laget er teigeierne Øgsnes, Kongsbakk, Overvåg, Gunnar Hansen og Geir Odin Olsen, pluss 18 hytte- og nausttomteiere. Eventuelle nye hytter skal også være medlemmer. Det oppnevnes et styre i laget som består av Ole Flygel (leder), Bjørn Martinsen (nestleder og kasserer) og Kari Øyen (sekretær). De sitter fram til årsmøte i 2016.

og tomtefester for de hyttene som fra før av ligger i sameiets område.

Disse 5 eierne kjøpte tomt (maks 300 m²) til hyttene sine hos Virak fjellsameie: Ivar Ravn (nr. 81/181; Klubbvatnet), Indregard (nr. 81/182; Jollvatnet), Ruud/Foshaug/Ingebrigtsen (nr. 81/183; vest for Rundvatnet), Ranset (nr. 81/184; sørvest for Rundvatnet) og Sara (nr. 81/185; ved Sukkertoppen).

To eiere valgte festetomt: Melangen (nr. 81/180 fnr 1; nord for Storvatnet) og Gundersen (nr. 81/180 fnr 2; nord for Rundvatnet) .

Dermed skulle alle uklare eller uferdige saker rundt fjellsameiet være fastlagt og avgjort, så langt vi veit.

Martin

Skinnfellkurs

Den 23.-25. oktober hadde vi et skinnfellkurs på Grendehuset. Det er Nord-Norsk Pensjonistkskole på Sømna som arrangerer kursene. Instruktør for oss var Ingrid Strand, opprinnelig fra Liland, men bosatt på Sømna.

Der var 12 deltakere som kom fra Virak og distriktene fra begge sidene av bygda. Den yngste «deltakeren» var lille Vilja på 3 måneder, som kom sammen med mamma Kristina Pettersen og var en perfekt modell til de som sydde babypose.

Vi holdt på i gym-salen fredag ettermiddag, hele lørdag og ei god stund ut over søndag. Ingrid hadde med seg ca 60 saueskinn til kurset og det ble ikke mange til overs. Det kom folk som hadde gått kurs tidligere for å kjøpe skinn og det var flere typer skinn å velge mellom. Det var skinn av engelsk sau, villsau, Lester og pelssau, og skinnene hadde en utrolig fin kvalitet.

Det største arbeidet holdt Berit Hindenes på med, en fell som var sydd sammen av 6 skinn og hun skulle sy sammen 2 til. Når man syr sammen skinn, sys det med fire nåler samtidig, to fra midten og ut, og en fra hver ytterkant. Da syr man med 2 nåler, snur skinnene og så syr man med de andre 2 nålene.

Vi lærte forskjellige måter å sette nytt skinn i svanger og under forbeina, hvor det ikke er ull. Lapping av hull i skinnene var også på programmet. Vi syr

med trekantige skinn-nåler som skjærer seg gjennom skinnene. Man kan ikke sy gjennom samme hull 2 ganger, for da skjærer nåla at tråen fra forrige sting.

Feller kan kantes med brurekant, det vil si at man syr på en skinnremse med ull rundt fellen, hvor ulla fra fell og brurekant toves i hverandre. Det ble tidligere brukt av folk som hadde råd til et ekstra skinn brukt til kantung.

Så er det fattigmannsbrurekant, hvor man syr en remse med nappaskinn rundt som et skråband. Mange går flere kurs fordi det er sosialt og trivelig, og man får ideer fra hverandre. Gymsalen var helt perfekt for et slikt kurs med god plass og lyst og trivelig.

Vi fikk mange positive tilbakemeldinger på det. Jeg holder på å sy en fell med 4 skinn, som skal ha brurekant rundt, og tenker å ha den ferdig til april. Da får vi et trykkekurs med samme instruktør.

Da trykkes gamle ornamenter og tegn på kjøttsiden av skinnene med stofftrykkfarge, men det får vi ta etter neste kurs. En blir nemlig hekta på skinn og det er fornøydlig å arbeide med dem.

Ingrid Strand er en inspirerende lærer med mye kunnskap og mange historier. Alle hadde med mat og drikke selv og det måtte ropes høyt at nå skal vi ha oss litt mat, for ingen hadde egentlig tid til å spise. Det ble ei kjempefin helg, så nå ser jeg frem til trykke-kurset i april.

Toril

Vi gratulerer!

95 ÅR

Johan Kongsbakk 26. september

75 ÅR

John Martin Overvåg 10. april

Liv Overvåg 18. april

Osvald Eilertsen 15. mai

Harald Åsheim 21. september

70 ÅR

Brita Rønning 19. februar

Øystein Johansen 5.mars

Berit Olsen 16.mai

Grete Røttingen (Olsen) 17. juni

Jan Røssås 21. juni

Lill Solli (Skogseth) 11.august

60 ÅR

Svein Ravn 7. august

Virekstøtte i USA

Andreas Indregard (d.y.) er for tida student i Internasjonal politikk ved Harvard-universitetet i Boston, USA. Som god Virekpatriot har han alltid vært en ivrig leser av Austavinden, uansett hva slags kontinent han har ferdes på. I år har han denne meldinga:

«Her kommer noen bilder fra den årlige Virek-konferansen på Harvard i Boston. På bildet ser vi studenter fra Indonesia, Ungarn, Israel, Palestina, Australia, USA, Ethiopia, Serbia og Norge.»

Martin

Ny hytteeier i bygda

Det er kommet ny eier av hytta til Larder i Klemsteinvika. Ei god venninne av Idun Sørli som heter Åse Mette Bergvik er flytta inn. Det sies at restaureringsarbeidet er i full gang. Vi ønsker henne hjertelig velkommen i lag med oss.

Ingebjørg

Minneord Olga Alvilde Dahl

1.november 1927 – 18. august 2015

Ho tante Olga var ei tante i særklasse for oss som vokste opp i nabogården. Ei dame med et godt hjerte som vi alle var glad i. Rettferdig var ho også, gjorde vi noe ho ikke syns var greitt, så sa ho ifra.

Olga jobbet som renholder i NSB fra 10.7.1948 og fram til 1.12.1989, de siste 10 årene som renholdsleder. Ho tante brukte i en årrekke mye av ferie og fritid på slåttemarka og annet arbeid på gården for å hjelpe foreldrene. Ho bygde også hytte på heimgården, som etter hvert ble revet til fordel for et nytt hus.

Tante Olga giftet seg med Nils Fredrik Dahl i 1967. Det nye huset sto ferdig i 1974. De hadde et godt liv i lag, til onkel Nils døde i 1993. Han var en fantastisk flott kar.

Når vi var små ble det mange bilturer med ho tante. Stor stas var det når vi blei så stor at vi fikk være med henne på togtur til Kiruna. Til et anna land. Gleda oss lenge på forhånd, og kosa oss med matpakke på toget. Minnes også sjokoladebollene ho hadde med til oss når ho hadde vært der. Mange koselige bærturer ble det også sammen med ho tante opp igjennom åran.

Hennes store lidenskap og hobby var hag-

estell og blomster. Ho dyrka jordbær, bringebær, solbær og rips, gulrot og poteter. Hagen var alltid velstelt. Vi har fått mange knollbegonia ho har drevet fram gjennom årene og som har gitt oss mye glede.

Ho var også opptatt av å yte til fellesskapet i bygda. Ho var aktiv medlem i Sanitetsforeninga i mange år, og medlem i Vidrek Grendelag der ho deltok i lefsebaking, flatbrødsteking, karring og spinning. Ho var i flere år eldste i trimgruppa. Ho var med på alle typer dugnad til bygdas beste. Ho var alltid med på dugnad på kirkegården, og ho stelte i en årrekke mange gravsteder både på Virak og i Håkvik.

Ho tante var alltid glad over å få besøk, og det var godt å føle seg velkommen. Man måtte ha god tid. Tid til å prate, lytte og drikke kaffe. Vi gikk aldri sulten derfra, ho tante disket opp bestandig. Det var så utrolig sårt å skulle tømme huset etter henne, men samtidig dukket det opp mange fine minner fra koselige kaffeslaser hos ho tante Olga.

Ho var Tanta vår og Tante til våre barn og sannelig Tante til våre barnebarn. Kjærlig og gavmild var du med dine, minnene lever lyse og fine.

Med takk for gode minner lyser vi fred over Olgas minne.

Helge, Bjørg, Erling, Karl Gunnar og Alf-Harald.

En uhyggelig opplevelse

Natt til 30. juli ble huset til Monica og Totto rammet av brann. I vårt lille samfunn var det en grusom hendelse å være vitne til. Tåke og svart, tykk røyk mørkla omgivelsene.

Hell i uhell var at det var vått i marka og litt yr i luften. I huset var denne natta bare Monica og Vetle. Begge kom seg ut uten fysiske skader, men alt de eide og hadde gikk tapt.

Så nært som huset på Vollen står, må det sies det var utrolig det ikke blei enda større skader der. De nærmeste naboene trådte til og berga traktor, biler og campingvogn før flammene tok dem også.

Heldigvis visste brannvesenet hvor Vidrek var denne natta. Problemer dukka opp med vannforsyninga til brannbilene som før i skytteltrafikk til byen for å fylle opp vann.

Vi håper nå å bli hørt om å få tilkoblingsmulighet fra Storelva. Ingen vet om behov kan melde seg noen gang igjen, og vi trenger mulighet for raskt slukningsarbeid.

Hver gang vi passerer branntomta går tankene til dem som blei rammet så hardt denne gangen. Foreløpig bor de på Ankenes.

Ingebjørg

Hus fullstendig nedbrent på Vidrek:

RUINER: Branntomta leverer ingen tvil, huset er helt nedbrent.

BEGGE FOTO: ODD-GEORG H. BENJAMINSEN

— TRIST Å SE PÅ

Natt til torsdag tok et hus på Vidrek fyr. To personer kom seg ut på egen hånd og huset er helt nedbrent.

ODD-GEORG H. BENJAMINSEN
odd.benjamin@fremover.no

LONE MARTINSEN
lonem@fremover.no

Natt til torsdag begynte et hus å brenne på Vidrek i Narvik.

Det skal ha vært røykutvikling fra andre etasje i bolighuset og to personer skal ha kommet seg ut av bygget på egen hånd. Begge ble tatt vare på av helsepersonell, skriver politiet på Twitter.

Huset ble totalskadd i bran-

NEIL

Strømmen borte

Torsdag morgen var det tydelig at skadene var store. Hele huset er nedbrent, men det kunne fortsatt observeres røyk og åpne flammer på tomten.

Det meste av mannskapet dro hjem rundt klokken fem torsdag morgen. Kun tankbil og to menn ble igjen for å avslutte slukkingen. Klokken 08.45 forlot også de stedet.

Koblet ut strømmen

Lasse Kjelland fra Nordkraft var på stedet og hadde vært der hele natten.

– Vi blir rutinemessig kalt ut ved boligbranner for å sikre at brannvesenet kan jobbe der. Dette siden det kan være åpne strømledninger og ledninger som kan falle over menneskene. Vi måtte først koble ut

strømmen på huset og deretter for nabolaget her. Nå jobber vi med å få strømmen tilbake, men det avhenger av vindretningen. Vi kan ikke jobbe i røyken her, forteller Kjelland til Fremover.

Heldig med været

Han informerer at det var omtrent vindstille da brannen sto på, noe han mener var veldig heldig i situasjonen. I tillegg var det også litt regn gjennom hele natten. Torsdags morgen regnet det fremdeles og røyken ble blandet med tåken som la seg over området.

– Brannvesenet var heldige med jobben på grunn av været, tross alt. Det hadde blitt noe helt annet om det var knusktørt og mye vind, sier Kjelland.

Trist skue

To personer kom seg vel ut av

KALT UT: Lasse Kjelland i Nordkraft ble kalt ut til brannen på Vidrek for å sikre strømmen.

boligen. Huset var så overtent at brannvesenet foretok en såkalt kontrollert nedbrenning. Det ga sterke inntrykk på Lasse.

– Da de var her på natten virket alle veldig rolige. Det aller viktigste er at det gikk bra med

alle som var i huset, men det er klart at det er trist å se på at huset til noen har brent ned, forteller Kjelland som ikke kunne garantere når de andre boligene på Vidrek får strømmen sin tilbake.

Vi er uten kirkegårdsforstander

I mange år har John Martin Overvåg hatt tilsynet med kirkegården. 1.august avsluttet Narvik kommune ordninga med dette vervet på Vidrek. Virkninga av dette fikk vi erfare ved første begravelse her. Da blei det ikke ringt fra tårnet, og grunnen blei gitt at de hadde glemt nøkkel. Søppeldunkene blei ikke tømt, og det danna seg «posedunger» ved siden av. Ved henvendelse til «rette vedkommende» var svaret at det var folk som tok seg av alt på gravlunden. Men hvor og når de dukker opp, det undres vi på. Vi kan vel ikke glede oss over klokkeklang julaften og nyttåret slik vi er vant med.

Virakhytta - Paradiset på Krøkebærnes

Åse Carlsens far hadde før krigen ei hytte i Rombaken, over Sildvik. Under kampene om Narvik ble hytta skutt sønder og sammen av polakkene, fordi de trudde det var tyskere der. Det ble utgangspunktet for Åses drømmested, hytta på Krøkebærnes. Åse var 19-årig gymnasiast da krigen brøt ut. Ho var senere lærer i Narvik i mange år. I dag er ho 96 år, og fortsatt tilbringer ho hver sommer på hytta på Vidrek. Åse har sendt oss disse fine minnene fra krigen og livet på hytta.

Da min far fikk høre at hytta vår på Sildvikhøyden – ved et lite vann – akkurat der Møldalen ender, var skutt i stykker, bestemte han seg for at noen fjellhytte skulle han ikke bygge for erstatningen han fikk, men ei hytte ved sjøen kunne han tenke seg. Hytta var assurert, så noe måtte han jo kunne få.

På nordsiden av fjorden ville han ikke. Etter å ha vært tilbudt både Saltvik og flere steder, ble det Krøkebærnes. Og det har vi ikke angret på. Ofotens flotteste tomt, som jeg pleier å si!

Allerede i krigens første år fikk vi tilhold til Virak, og det takket være Andreas Indregard som leide oss Stabburet. Der fikk vi bruke et rom med ei seng, bord og et par stoler. Når vi var mer enn to av gangen der ute, måtte vi bruke flatseng på gulvet. Det gjorde ingen ting, vi hadde soveposer liggende der. For å komme oss dit, syklet vi unge. Verre var det med mor. Hvis det passet slik, fikk hun sitte på «han Paulsen», som vi sa. Han hadde lastebil med benker på hver side av lasteplanet, og litt karmen bygd opp på hver side, så folk ikke skulle falle ut.

Far hadde fått fatt i en gammel, tungtrødd varesykkel. Bjarne, mannen min, hadde fått igjen sin sykkel som var blitt stjålet en av de først krigsdagene.

Men så en dag så han plutselig en mann komme syklende ned gt.1. Bjarne kjente sykkel sin godt, hoppet ut i gata og ba mannen levere den fra seg. Hvilke ord som ble vekslet dem imellom, vil jeg ikke gjengi her.

Vi brukte stabburet så ofte vi hadde anledning til det. Far fikk låne båt for å fiske. Han hadde fått klar beskjed fra Andreas: hold deg nært land, så det ikke blir noen misforståelser hvis det kommer fly, eller tyskerne ser deg.

Ellers fikk vi gå fritt, etter det jeg forstod

til Helligdagsvannet og videre innover for å prøve fiskelykken. Jeg var ingen ivrig fisker, så jeg tok strik-
ketøyet med meg, og som oftest var jeg kaffekoker.

Så kom 1944, og jeg skulle gifte meg. Vi måtte først til byfogden, - senere på dagen skulle vi få «velsignelse» i kirken. Prestene hadde på den tida ikke lov til å erklære folk for ektefolk. Jo, jeg syntes selv jeg var veldig fin. Og vet dere hvem som lånte meg brudesløret? Jo, det var Sigfrid Indregard! På Indregard bodde det også ei herlig gammel dame: ho

bestemor Gjertine. Hun bodde i «Kårstua».

Så kom endelig 1945, og hele familien ville gjerne ha hytte på Krøkebærneset. Den kom opp, en firkantet «kasse» med flatt tak. Utedo litt lengere ned mot sjøen. Vann? – Jo, vaskevann fra ei kilde på Bjerkelund-eiendommen. Drikkevann rodde vi til elva i Skjervik og henta. Så i 1945 var nok første sommeren jeg bodde flere uker der ute, og der tok Bitten sine første skritt.

Siden har vår lille familie vært der hver eneste sommer i kortere eller lengre perioder. Sommeren gikk med fisketurer til fjells og til sjøs.

I 1964 overtok Bjarne og jeg Hytta på Virak. Vi byttet vindu og panelte både innvendig og utvendig. I 2005 overførte vi eiendommen til Bitten. Taket begynte å lekke, og det var ellers flere ting som burde rettes på. Konklusjon: gammelhytta blei revet og ny kom opp. Som jeg sier: «Virak er og blir vårt sommerparadis.»

Åse Carlsen

Fjæresteinan

Jeg har stor fornøyelse av å gå i fjæra å se etter steiner med figurer på. Så her er en kanin, mannen i månen og Beisfjordgubben. Den største steinen måtte hentes opp med traktor og har bilde av ei perfekt ugle på seg. Jeg jakter stadig etter flere.

Hilsen Toril

Einer

Oppi bakken over ridebanen har vi ei einerbusk ståanes. I fjor før jul var vi samla ganske mange i familien og gikk rundt ei skikkelig einerbærbusk og sang til dens ære. Den er over tre meter høy, og hvis vi skal holde hender rundt den må det være elleve voksne og tre sett barnehender. Det blir vel tur rundt einerbærbuska i år også. Så lurar jeg på om noen her på Virak vet om ei busk som er større enn denne, eller om «Virak-rekorden» er her.

Toril.

Her er Ulrikke

Den 26.juni 2015 kom lille Ulrikke Berntzen Bjerkelund til verden. Lykkelige foreldre er Kristine Bjerkelund og Ole Egil Berntzen, Sømna. Besteforeldre er Britt Unni Valvåg og Karl Gunnar Bjerkelund .

Austavinden gratulerer!

..og Leonora

Björg (Bjerkelund) og Erlend Hansten blei besteforeldre til Leonora. 4. november i år. Foreldre er Veronica Hansten og Morten Skjelstad, som bor i Bodø.

Austavinden gratulerer alle sammen!

Plateslipp i februar

20. februar gir undertegnede ut ei ny plate. Slipp-konserten arrangeres i Mørkholla i Folkets Hus.

Jeg har med meg ei komp-gruppe som består av Paal Ellingsen, gitar, Hans Olav Wold, bass, og Roy Espen Olsen, el-gitar. Trekkspiller Ronald Forsaa er med på noen av sangene. Ei vokalgruppe legger fin korklang på toppen. Disse er med: Tone Kristiansen, Clara Good, Hanne Fagerli Nygård og Astrid Myrvang Hagen.

Plata består nesten utelukkende av egne viser, bortsett fra den ene der jeg har satt melodi til et dikt av Helge Stangnes. Ei av visene heter «Sankthans ved Kjerkestein», og tittelen røper at teksten er lokalt forankret.

Plata er spilt inn hos Karl Johan Storø i Bjerkvik.

Trond

Dekkspesialist sier opp

Siden 1964 har Øystein Johansen arbeidd i bilbransjen. Fra 1988 har det gått i dekkskift. Ifølge hans siste arbeidsgiver har han vært uunnværlig.

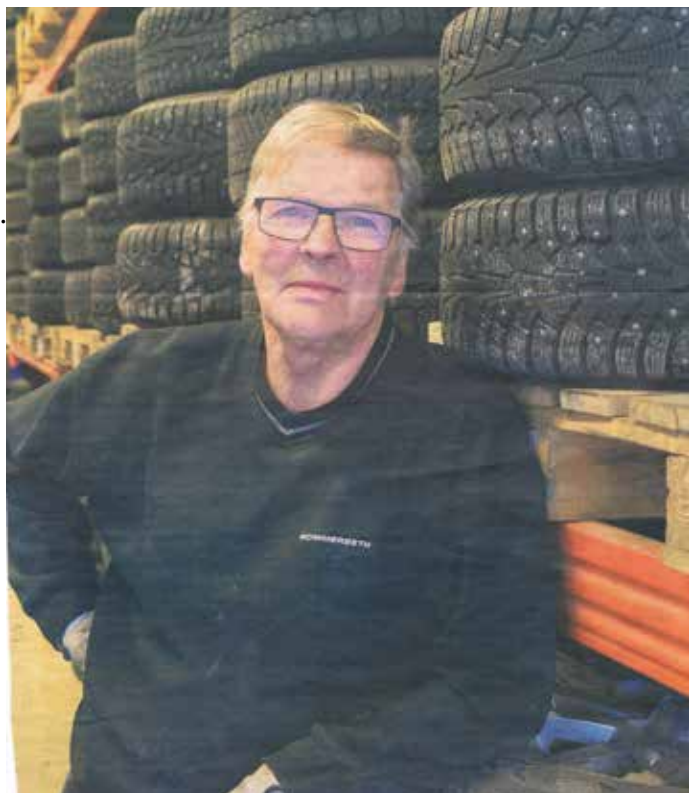
På spørsmål svarer 70-åringen at det nok gjennom 54 sesonger har blitt 8100 skift. Mange har hatt glede av hans innsats når glatta har inntruffet plutselig.

Tross en ødelagt rygg over lengre tid, gikk han med lyst i gang på ny sesong etter operasjon i Sverige, - noe som gjorde han krute god.

Øystein har i flere år sagt at nå var det siste økt i arbeidslivet, andre ting skulle nå pleies mer. Men når «helvetestida» (hans eget utsagn) kommer og alle skal ha dekkene ferdig skifta før den er begynt, da stiller han Øystein opp som alltid.

Men nå har 70-åringen bestemt seg på ordentlig. Han vil ha mer tid på Krøkebærneset og hos alle barnebarna (+ kona). Vi ønsker han lykke til i den skikkelige pensjonisttilværelsen.

IE

Betraktninger fra Tromsø

I disse dager har det gått et år siden jeg begynte på videreutdanning i sykepleie (anestesisykepleie). Utdanninga er knyttet til universitetet og sykehuset i Tromsø.

Jeg er student på heltid og har hatt praksis både i Tromsø og Narvik. Periodene jeg har vært i Tromsø, har jeg bodd i sykehuset sine boliger ved tverrforbindelsen (veien som går tvers over Tromsøya), nærmere bestemt i Ishavsveien. Disse husene ligger ikke langt unna sykehuset/universitetet. Derfor kan jeg gå til undervisning/praksis, noe jeg ikke er vant med når man bor på Virak.

Å spasere til skolen synes jeg er fint i seg selv. Jeg følger sykkel- og gangstien ikke langt unna Stakkevollveien (hovedveien). Nå har jeg opplevd både vinter, vår og høst i Tromsø. Det innebærer selvsagt variasjoner i dagslys og vær på mine turer til og fra skolen. Det jeg likvel har merket meg mest, er mengden syklistene som ferdes ute hele året. Snø og is er så visst ingen hindring. Når vinteren kommer har de bare mer klær og lys på seg. Ja, hvis jeg regner med alle de blinkende lysene i ulike farger fra syklistene, har adventen begynt lenge før desember i Tromsø. En del av syklistene har stor fart, og ikke alle høres like godt, så man bør ikke plutselig gå til høyre eller venstre uten å ha sett bakover først. Det har også hendt at noen har tippet på isen og slått seg. Jevnt over synes jeg det er flott at de har glede av sykkel hele året, bare de tar hensyn til føret og andre langs sykkel- og gangstien.

I sommerhalvåret blir det enda flere syklistene. Da blir det flere sykler med kurv og barnesete. Mange av syklistene skal til sykehuset. Det vises på sykkelparkeringa utenfor hovedinngangen som har vært stappfull. I høst satt de opp ei innretning langs sykkel- og gangstien som skal registrere antall syklende i dette området (nært botanisk hage). Her ligger det følere ned i bakken som registrerer syklistene, samt at det er ei tavle ved siden av som skal vise klokkeslett og temperatur (sa de som arbeidet med dette).

Ei anna stor ferdselsåre, er lysløypa som som går midt oppe på øya. Den strekker seg på langs av øya en del kilometer. Her er det mange som ferdes. Til fots, på sykkel, med barnevogn, på ski, med hund, med kjelke, med sykkelvogn, altså ei ganske anvendelig løype. Det er en bred trasé med kort vei til flere bolig- og friluftsområder. Denne brukes hele året av alle kategorier, både med og uten snø. Noen forflytter

seg til jobb mens andre trimmer og trener. Mange skal til sykehuset på jobb og kommer med skiene inn døra. Lysløypa har vært et kjærkomment innslag da man kommer seg raskt opp i skogen og unna trafikk

og tettbebyggelse ei stund. Det kommer godt med da det tilbringes mange timer med lesing og skriving, eller inne på operasjonsstua.

Utover dette er det selvfølgelig mer folk overalt. Fra vinduene kan jeg se adskillig mer lys og båter enn her hjemme. Sykehushelikopteret ser jeg flere ganger for dag. Sykehuset innebærer enormt med mennesker, både ansatte og pasienter. I tillegg er deler av sykehuset og området rundt for tiden en stor byggeplass. MH-bygget (medisinske delen av universitetet) står rett over sykehuset. Ved siden av MH-bygget skal MH 2 bygges. Her er det sprengt et stort krater ned i bakken. Ved/på sykehuset bygges den nye A-fløya. Her skal det inn flere avdelinger, og det trenges. UNN Tromsø tar imot pasienter fra Nord-fylkene, og det er trangt om plassen allerede. Det som utgjør dagkirurgisk avsnitt av anestesio- og operasjonsavdelinga er flytta ned i et midlertidig brakkebygg. Det høres kummerlig ut, men fungerer greit.

Dette blir mine hverdagsbetraktninger i en hektisk studenttilværelse, og da her jeg ikke nevnt pensum og arbeidskrav. Tromsø er nok mye mer enn nevnt overfor. Snø, turmuligheter, konserter for å nevne noe. Uansett er det godt å komme hjem til Virak når man er mye borte!

Da vil jeg ønske alle Austavindens lesere god jul

Torgunn

En sang for Syria

23. oktober ble det arrangert en støttekoncert for Syria-ofrene. Konserten ga et overskudd på omlag 9000 kr, og pengene gikk til Røde Kors.

40 tilhørere tok turen til Mørkholla i Folkets Hus. Visegruppa Springflo, vokalgruppa Herr og Frustrert, blandakoret Sangvirkelaget og trubadur Hans Trygve Thomassen deltok i tillegg til undertegnede.

Billedkunstner Janne Sortebeck Larsen hadde donert to bilder som ble auksjonert under konserten.

Det er umulig å være objektiv til en konsert man selv tar initiativ til og opptrer på, men personlig opplevde jeg at det ble en stemningsfull og fin kveld som både rommet dyp ettertanke og løssluppen humor.

Trond

En sang for Syria

Fredag 23. oktober kl. 19:00

Mørkholla

Frustrert

Sangvirkelaget

Springflo

Trond Østrem

Billett kr 230/200

Finn fem feil

Hvilke fem detaljer mangler på bildet til høyre? Løsning lenger bak i bladet.

Bjørn Lindgård - til minne

Den 26. september kom beskjeden om at Bjørn var sovnet inn, 78 år gammel.

Bjørn kom inn i bygdemiljøet her som mann til Oddveig i Holtvika. Han var med i mange sammenhenger her, blant annet som sløydlerer i kommunen. Hans yrke som snekker gav mange vakre handverk, både privat og i det offentlige. Oddveig og Bjørn var engasjert sammen i mange lag og gjorde solid innsats for alle de omgav seg med.

Sykdom plaga Bjørn i mange år, men aldri hørte man at han klaga. Selv da den stygge diagnosen var et faktum og inga hjelp kunne gis, så han lyspunkter å gledes ved,

Den 6. oktober blei Bjørn gravlagt på kirkegården her. En stor venneflokk fulgte han til grava. Vi som fikk kjenne han Bjørn i mange år, vil tenke på han i takknemlighet for alt han var og gav. Fred med Bjørn sitt minne.

IE

Elin Holmefjord - til minne

Den 2. september kom den triste meldinga at Elin f. Olsen var gått bort, 77 år gammel.

Elin var et særdeles snilt og vennlig menneske. Ho utdanna seg til telegrafist og seilte til sjøs. Ho blei gift med kapteinen på «Gardhav». Det var stor stas i bygda når den båten kom til Narvik og gikk oppunder land her. Han far Ole rodde ut i småbåten og henta ho Elin og hennes barn på besøk.

Dessverre blei ho tidlig enke, men den dama stod på for sine fire barn og gav dem en god heim på Lepsøy ved Bergen.

I mange år dreiv ho blomsterbutikk og begravelsesbyrå. Sykdom greip tak i henne, men smilet og gleden spanderte ho på alle omkring seg.

Vi vil alltid minnes Elin med glede for alt ho var gjennom alle år.

Stedsnavn i nærheten

Kartverket i Bodø har gjort vedtak om retting av skrivemåte og plassering av allerede eksisterende stedsnavn i Narvik kommune.

Vi er jo plassert i kommunen, og det medfører at vi skal bruke beskrivelsene: Himmelhågen, Finngamneset, Mosshågen, Vargemyra, Ner-Kråb-

akkan, Øver-Kråbakkan, Kvitberget, Erikviktuva og Hammarstorhågen.

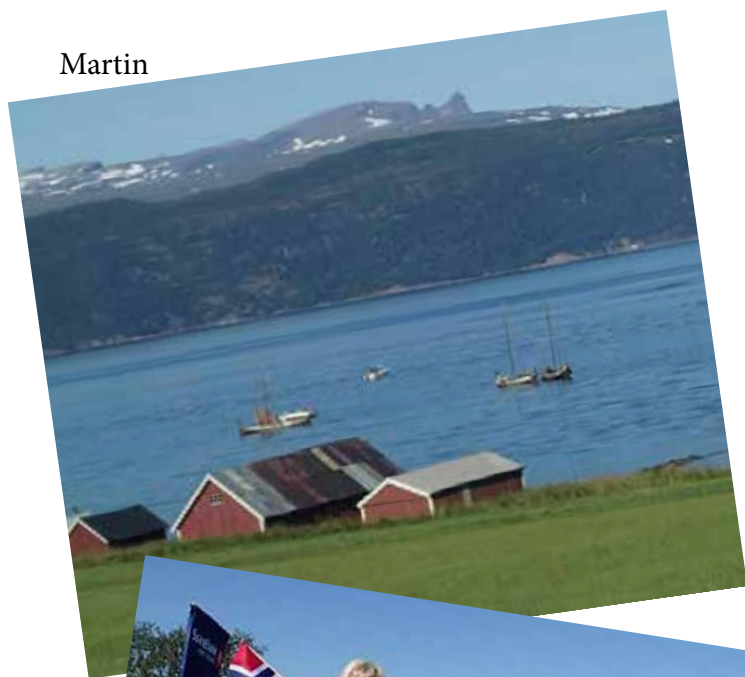
Vi undres: har det vært skrevet på noen anna måte? Kanskje? Muligens?

Da Arctic Race fòr forbi...

18. august 2015 blei en spesiell dag. Sola strålte over ei flagg-, vogn-, og sykkelpynta bygd som var parat til å ta imot sykkel-sirkuset Arctic Race of Norway når det fòr forbi Vidrek. Austavinden – altså selve naturfenomenet, ikke bladet – hadde tatt ferie og rørte seg ikke. På bakketoppen oppfor Øverstua hadde noen soldater blåst opp en sprintportal over E6 som skulle gi deltakere bonuspoeng. Folk samla seg på Øverstumarka, der Tove og Ivar Ravn serverte vafler og kaffe med lånt strøm fra aggregatet til sprintportalen. (se egen artikkel). Folk prata og kosa seg. Det meste av tida gikk med til venting. Men så dro det seg til, med motorsykler, ledebiler, en masse nye og gamle båter på vågen, helikopter i lufta, mens syklistraden suste forbi, - og like plutselig var det stille igjen. Men fint var det, likevel.

Martin

Om vaffeljern og aggregat

Mange hytteeiere har erfart at det ikke alltid er så lett å drive ei sirkelsag eller annet kraftkrevende el-verktøy med et lite aggregat. Selv om aggregatet er på fem kilowatt og verktøyet trekker tre kilowatt, blir det problemer.

Årsaken er at en elektromotor typisk trekker fem ganger så mye strøm når den starter opp som når den går i normal drift. Aggregatet klarer ikke holde tritt, og både frekvensen og spenningen faller. Resultatet kan være at motoren trekker enda mer strøm, både aggregatet og motoren får «hikke», og det er ikke sikkert at systemet klarer å hente seg inn igjen.

Man må altså ha et aggregat som er noe større enn effektbehovet tilsier, for eksempel et aggregat på ti kilowatt. Når utstyret har startet opp og går jevnt, har man tilgjengelig sju kilowatt, og da kan man for eksempel koble til et vaffeljern. Problemet er at turtallet på aggregat og motor stiger når termostaten kobler ut, og faller når den kobler inn igjen. Når vaffeljernet kobler ut, er det sju kilowatt reservekraft, så

det går bra. Når vaffeljernet kobler inn igjen, «spiser» det opp noe av reservekraften, og hvis turtallet allerede har falt en del, kan det være nok til at aggregatet og motoren begynner å «krangle». I beste fall går turtallet på motoren ned; i verste fall greier ikke systemet å stabilisere seg igjen. Da må man enten ha et større aggregat, et mindre vaffeljern eller to aggregat, hvor det ene forsyner elektromotoren og det andre forsyner vaffeljernet.

Ellers kan det gå som det gjorde under Arctic Race sist sommer, da et aggregat drev ei vifte som løftet en oppblåsbar portal over E6. Et vaffeljern ble koblet til. Plutselig begynte portalen å oppføre seg rart; trykket ble lavere og portalen ble slapp. Etter hvert ble det avdekket at dette skjedde hver gang vaffeljernet koblet inn. Den tekniske forklaringen er gitt ovenfor. Problemet ble avdekket i tide, og sykkelrittet gikk som planlagt.

Trond

Lite fisk i fjorden?

Vi har i sommar hørt en del bekymringsfulle kommentara om at det var lite fisk å få i fjorden. Sjøl har vi litt blanda erfaringer. For å skaffe oss litt bedre bakgrunn for egne meninger har vi spurt den Vidrek-fiskaren som kjenner fjorden best, Alf-Harald Bjerkelund, om saka. Hans erfaring er at det gjennom de siste åran har vært forholdsvis stabilt med fisk, kanskje litt auking. Ut fra markedsbehovan er det alt for mye storsei. Og kveita er jo kommen tilbake, etter mange års fravær. Alt i alt, det synes ikke å være krise i fjordfisket.

Martin

Solsnu

Så har vi laget oss en tradisjon til nede ved hytta. Vi tenner solsnubål på ettermiddagen den 21. desember og har stående buffet med gløgg, julekaker, pølser og andre godsaker. I fjor var vi tjue stykker som feiret at sola snur og at det går mot lysere tider. Ungene storkoser seg med hode- og lommelykter. Det er et trivelig avbrekk i julestria, og i år kommer også Hanne med familie hjem denne dagen. Det er bare kle seg godt, men vi har fyrte opp i hytta hvis noen trenger å varme seg.

Toril

Sommerbåten

En tidlig formiddag 30. juni gled sommerbåten «M/S Sjøkurs» sakte forbi Virak og videre mot Narvik. Været var strålende, men det var kraftig motlys, og det er sikkert grunnen til at det ble få kamerasveip mot bygda vår. Det ble likevel et par fine sekvenser, først da båten passerte Virakøyene, og noen minutter senere et sveip innover mot Røssåsen.

Mot Røssåsen

Siden jeg er oppvokst ved Solbergfjorden, har jeg sett den kjente og kjære profilen av «Ragnvald Jarl» utallige ganger, men det var uvant å se den like utenfor Virakøyene.

Velkommen tilbake!

Trond

Mot Virakøyene

Reidun Lundberg til minne

Den 15. november kom den triste meldinga om at Reidun Lundberg var gått bort. Ho Reidun var den mellomste av barna i Holtvika. Tidlig gifte ho seg med han Roald og stifta en trivelig heim i Rånbogen. Familien blei etter hvert stor, fem sønner og ei datter. Med tida kom det også mange barne- og oldebarn, som ho Reidun var svært opptatt av skulle ha det godt.

Reidun hadde et stort hjertelag for alle omkring seg. Ikke få har fått gleden av hennes vakre hardangerduker som ho sydde i de mest fantastiske mønster.

I mange år var ho Reidun medlem og styremedlem i Virak sanitetsforening og viste sitt store engasjement for det som kunne være til gagn og glede for andre.

Sykdom og smerter blei å prege hennes hverdag i mange år, men ho var så takknemlig for den hjelpa ho fikk, og gjorde det beste av hverdagens prøvelser. Søndag den 15. november blei ho innlagt på sykehuset, og den kvelden sovna ho inn med sine omkring seg.

Vi lyser fred over hennes minne.

Ingebjørg

Julebasaren

Så opprørt 7. november da grendehuset var arena for årets store dag i bygda. Ei lita flittig husflidsgruppe har gjennom året produsert ulike kreasjoner som de selger på julebasaren.

velkommen bare pengeboka stod vidåpen og det blei trangt om plassen til tider. De rikholdige årerundene lokka folk til å «sitt han a» og spandere en ekstra kopp kaffe med noko attåt. Med særdeles få unntak var loddkjøperne hyggelig rundhåndet.

Tradisjonen tro var lapskausen på menyen, til manges glede. Som alternativ til dagens middag var pølser godt brukanes. Med den gode kaffen og alle velsmakende

Utvalget spenner vidt fra mini-mini heklavesker i allskens farger, strikkaprodukter forsmå og store, til de lekreste tova «malerier» med skikkelige julemotiver, reine kunstverk.

Nisser i mange størrelser og fasonger er alltid populære, så julehusene mange steder er utstyrt med nye medlemmer i nissefamiliene.

Prydbroderier og heklastas til advent og jul dekte vegger og bord. For de mindreårige var tilbudene mange, med nyklea for vintergarderoben. Særlig hodeplagg var rikt tilbudt. Ei råd for de bærføtte blei det også, og selbumønstrat vakkervotter kunne man tilegne seg sjøl eller glede noen med i den søte juletid. Og lefsedamene var som alltid populære.

Alt i alt så det ut som de flittige handarbeiderne var fornøyd med sin innsats og innkomst.

I grendelagets ånd var det som alltid loddsalg på bøker med masse nyttig og vakkert som gevinster. Tombolabordet hadde flytta plass, og det førte til sjokkerte ansiktsuttrykk før lettelsen opprørt og kjøpegleden var fullbragt, og lykka fulgte mange, både store og små.

Som alltid var de første besøkende på plass en time før åpninga, - men alle blei ønska hjertelig

kaker behøvde ingen forlate grendehuset i mangel på føde og glade opplevelser.

Julebasarer er det blitt svært mange steder rundt oss, og det er mulig at vi ikke kommer i konkurranse samme dag. Men vi er nok mest besøkt, etter det tilbakemeldingene sier. Grendehuset trenger mange forbedringer både ute og inne, ingenting er gratis. Julebasaren er hovedinntekten, så det trengs mange hender og velvilje.

I løpet av de 5 timene loddsalg, åresalg og tombola pågikk blei det ca. 40.000 kr. i grendelagsskassen, - upåklagelig, men vel tiltrengt.

Takk til alle som besøkte julebasaren og som bidro til at det var mulig også i år.

Ingebjørg

Litt av utvalget på basaren

Padletur på Gautelis-vannet

I høst gjorde jeg alvor av noe jeg lenge har tenkt på. Jeg bestilte meg en sammenleggbar kano, en grønn 15 fots Ally, en slik som Lars Monsen padler rundt med.

Kanoen ble pakket ut, og det var tid for å montere den. Etter å ha strevd og knotet på verandaen i nærmere to timer, fant jeg ut at det likevel ikke var så dumt å spille instruksjons-CDen som fulgte med på kjøpet. Da gikk det mye bedre, og det tok meg mindre enn en time å få byggesettet til å se ut som en kano.

Så var det bare å vente på godvær, demontere kanoen og pakke sekken, skulke jobben et par dager og stikke til fjells. Ferden gikk mot Gautelis

en onsdag ettermiddag, og *Lilla strek: Omtrentlig rute inn til hytta. Grønn strek: Rutevalg tilbake til bilen.*

det blåste nordvest bris, altså medvind. Jeg hadde sjekket med yr, og de lovte rolig vind og et austvindsdrag dagen etter. Medvind på heimturen også, med andre ord.

Det blåste friskt inne ved enden av Båtsvann, og sjøen virket uendelig lang, der jeg sto nede ved det mørkegrå vannspeilet. Jeg kjente et lite nervøst sug i magen, mens jeg banket spantene på plass og rigget kanoen. Ny pers, jeg brukte bare tre kvarter denne gangen. Allyen veier bare 18 kilo, så på korte strekninger kan man trekke den etter seg eller bære den på hodet. Jeg sto og vurderte forholdene og bestemte meg for å prøve. Jeg ville holde meg nær land, og hvis det ble for ille, kunne jeg padle inn til bredden på vestsida og bære kanoen tilbake til bilen.

Selv om jeg hadde lagt sekken helt framme i baugen, var kanoen baktung, og da har den en ten-

dens til å dreie unna vinden. Med vinden i ryggen, lenset jeg raskt mot det smale sundet hvor Båtsvann slutter og Gautelis begynner (lilla rute på kartskissen). Her må jeg skyte inn at Båtsvann, Gautelis og Vannaks er ett og samme vann, men før 1972 lå de tre vannene som perler på ei snor. Mellom Båtsvann og Gautelis gikk det den gang en åsrygg som nå er ei rekke øyer på tvers av vannet. Jeg lurte meg bak øyene og kom litt i le for vinden. Deretter padlet jeg rundt bukta og holdt meg nær land hele veien inn til Gautelis-hytta. Jeg fant et fint sted å lande, og kanoen lystret og tok bunnen presis der jeg hadde tenkt å gå i land. Så var det bare å trekke den inn på ei gresslette og la den ligge til neste dag.

Det var fint med ei hyttenatt på Gautelis, og vannstanden var høy, så det så riktig idyllisk ut. Gautelis er ganske kraftig regulert, og det er et trist syn når vannet er nedtapet, med ei livløs og steinete strandflate.

Etter å ha spist frokost og fylt termosene, padlet jeg nordover i et bedagelig tempo (grønn rute). Jeg gjorde et strandhogg ved ei lita hytte ikke langt fra turistforeningshytta. Deret-

ter satte jeg kursen mot øyene mellom Gautelis og Båtsvann. Da jeg var i ferd med å padle forbi ei av de minste, oppdaget jeg en fin landingsplass og bestemte meg for å ta en kaffepause der. Jeg satte meg på toppen av den knøttlille øya og nøt en blank og stille soldag. Mens jeg satt der, oppdaget jeg en gammel sti som kom opp av vannet, gikk tvers over øya og forsvant nedi vannet på motsatt side! Jeg ble sittende i dype tanker. Her gikk altså siste rest av en gammel tursti som ble neddemmet på syttitallet. De gamle jegerne og fiskerne som vandret her i svunne tider, kunne neppe forestille seg at det lille høydedraget de trasket over, engang skulle bli ei lita øy, nærmest som en holme å regne.

Etter å ha spist matpakken og drikket kaffe, padlet jeg videre langs øyrekka, bare noen meter fra land. Jeg rundet neset og padlet forbi noen småøyer.

Jeg gikk i land på vestsida av vannet, halvveis mot bilen. Dette ble siste pause på turen, akkompagnert av smell og drønn fra skyteglade rypejegere. Hvis alle skuddene var treff, måtte det stå utstoppede ryper tett i tett innover heia, for med en slik sammenhengende kanonade, hadde hver eneste levende rype for lengst tatt til vingene.

Jeg landet kanoen ti meter fra bilen. Det tok meg tjue minutter å demontere den, pakke den og lempe den bak i bilen. To spennende dager i fjellet lakket mot slutten, og jeg kunne gå hverdagen i møte med gylne minner om hyttekos, et glitrende vannspeil og en gåtefull sti på ei knøttlita øy.

Trond

Nye naboa på Bårstuhågen

I haust har Vera og Mads-Iben selt huset på Bårstuhågen, og nye eiera har tatt over. Det er Grethe og Johnny Johannessen.

sker de nye naboan hjertelig velkommen til bygda, og håper at de blir å trives i lag med oss.

Han kommer opprinnelig fra Fauske, og er nå togleder på Jernbaneverket i Narvik, der han for øvrig jobber sammen med Benny Stokkedal.

■ Har startet medisinsk hudklinikk i Narvik:

— JEG VIL HJELPE

Grethe har opprinnelse fra Svolvær, der ho var helsesøster inntil ei ulykke satte henne ut av yrket. Nå har ho starta opp en medisinsk hudklinikk på Frydenlund («Hudinor», i den gamle meieribygninga).

Paret har 3 barn, to voksne døtre og en sønn som for tida studerer på høgskolen/universitetet i Narvik.

Austavinden øn-

– Jeg byr meg om mer enn bare velvære.

LONE MARTINSEN
lonema@fremover.no

– Etter mange år som sykepleier og helsesøster vet jeg hvor sosialt hemmende det kan være med hudproblemer, sier Grethe G. Johannessen som nylig har startet opp den medisinske hudklinikken «Hud i Nord» i Narvik.

– Ansiktet er det første man legger merke til hos en person, og da betyr kviser og uønsket hårvekst mye, tilføyer hun.

Ble inspirert

Hun er utdannet helsesøster og sykepleier og har de siste årene jobbet på et parfymeri. Det var der hun ble inspirert til å ta videreutdanning.

– Jeg så folk med hudproblemer og ville veldig gjerne kunne hjelpe de med det, forteller hun.

Da hun så i sykepleiernes fagblad at det var opprettet høyskoleutdanning innen hud og kosmetisk behandling valgte hun å satse. I fjor til jul var hun ferdig utdannet.

– I tillegg til vanlig hudpleie lærte vi også mye om oppbyggingen av huden, hvordan den fungerer og hva huden trenger.

Det mener hun skiller hudklinikker med helsepersonell fra «vanlige» spa- og hudsalonger.

– Mange av dem som jobber med hud kan prosedyren – men de kan ikke hud, sier hun og tilføyer:

– For mange handler det kun om å tilby velvære. Mitt største mål er å kunne hjelpe.

FØRST I NORD: Grethe G. Johannessen var den første fra Nord-Norge som utdannet seg innen kosmetisk dermatologi. Nå håper hun at kunnskapen hennes skal kunne hjelpe unge og voksne med hudproblemer.

FOTO: LONE MARTINSEN

Blant annet skal hun tilby hudfornyende behandling, injeksjoner, permanent hårfjerning og laserbehandling.

– Nå slipper folk å dra til Harstad for å bli kvitt uønsket hår.

Foreløpig stille

Johannessen er egentlig fra

Svolvær men har bodd i Fauske de siste årene.

Etter at mannen hennes i mars fikk tilbud om jobb i Narvik flyttet de hit.

Da var hun en «snartur» innom en velværeklinikk i Narvik før hun bestemte seg for å starte for seg selv. Nå har hun leid

et lokale hos Meieriet Trening & Velvære på Frydenlund.

– Det er ikke stort, men det er en begynnelse, sier hun.

7. oktober startet hun opp, men forteller at det foreløpig ikke har vært kø utenfor klinikken.

– Det er ikke så mange som

vet at jeg er her ennå og nettverket mitt er ikke så stort. Men jeg tror det vil endre seg, sier hun optimistisk.

Hun håper etter hvert at hun kan utvide med flere apparater og flere tilbud, alt etter hva kundene etterspør.

Mannen som skulle hente post

Hilmar satt i lenestolen og lot tankene fly. – Går du og ser etter om det er post i dag? ropte Amanda. Han reiste seg, kledte på seg og gikk ut.

Nede ved postkassen lå en forslått mann ved siden av en veltet sykkel. Mannen verket i en arm og var redd det kunne være brudd. Hilmar hentet fram mobilen og ringte etter hjelp. – Hvordan skal jeg få sluppet ut katta? ynket mannen. Hilmar lovet å hjelpe. Ambulansen kom, og Hilmar ble med bort dit mannen bodde. Han slapp ut katta og skulle til å gi seg på heimvei.

Da fikk han se en flott ryggsekk i et butikkvindu. Den må jeg se på, tenkte han, og ti minutter senere sto han med en nyervervet ryggsekk i hendene. Han fikk lyst til å prøve den, så han gikk inn på en matbutikk og kjøpte proviant. Handlekurven ble fylt med brød, smør, pålegg og kaffe, men han skjønnte ikke helt hvordan en kokt hummer, en pose med stjernefrukt og et glass med kapers også kunne ende oppi kurven.

Han fylte sekken med proviant og strevde seg oppover den bratte lia. Etter hvert kom han opp på snaufjellet og satte seg ned for å nyte utsikten. Han tok fram provianten. Nå skulle det smake med en kaffekopp. Han satt med kaffeglasset i handa og innså at han verken hadde kopp eller kokekar.

Han lot sekken stå igjen og gikk tilbake for å kjøpe en turkopp, et kokekar og en gassbrenner i en sportsbutikk. På tur ut av butikken kom han til å tenke på at han også trengte fyrstikker. Han stakk innom en kiosk og kjøpte ei eske. Han sto og så på bildet av fyrstikkfurua. Den minnet litt om en plakattil et reisebyrå like ved, bortsett fra at furua var byttet ut med ei

palme og femøringen med ei sol.

Da han satt på bussen til flyplassen med en gassbrenner, en turkopp og et kokekar i en plastpose, lurte han på hvordan været var på Tenerife. Han måtte legge igjen gassbrenneren og fyrstikkeska i sikkerhetsskontrollen, men turkoppen og kokekaret fikk han ta med som håndbagasje. Med nødpass i lomma gikk han om bord.

Etter et par late dager under tropesola, kom han til å tenke på en ryggsekk med hummer, kapers og stjernefrukt, en veltet sykkel og ei katte som trolig vandret gatelangs. Han booket om flybilletten og ga seg på heimtur. Kokekaret og turkoppen lå igjen på hotellrommet.

Han kom heim dagen etter, reisetrøtt og med en rosa solhatt på hodet, dumpet ned i lenestolen og sukket tungt og befriende. Amanda gløttet fort opp på ham. – Var det noe post? spurte hun. – Å, det glemte jeg å sjekke!

Trond

Årets Narviking

Fra 1996 har det vært delt ut en pris som «Fremover» har innstiftet. Denne skulle deles ut til noen som hadde gjort en innsats for byen. For det meste har denne havnet hos «høy, mørk mann med dress», og mange har undret seg på hvorfor just denne karen.

hører man ikke ofte fra andre hold.

Alle som én gratulerer med prisen og mener den gikk til rette mottakere.

IE

Men prisen for 2015 tilfalt riktige personer som er velkjent for sin innsats med å pynte byen i sommerskrud. Det er ikke for mye å si at disse tre: Torbjørn Wallentinsen, Stig Pettersen og deres sjef Anita Ravn er kommunens dyktigste arbeidere på det fysiske plan i hvert fall. Med små budsjett klarer de å få den støvete, grå byen til å fremstå som den reineste blomsterparken år etter år. Ingen av dem gir opp om den nordnorske sommeren ikke spiller på øag med dem. I takketalen for utmerkelsen unnlot ikke sjefen å skryte av skoleelevene som er i lag med dem i sommersesongen, - det

Smal E6

For snart ett år siden forsvant et kjørefelt på E6 ut i havet, da en dårlig støttemur sviktet. Etter det har vi hatt ett felt så lenge på stedet at vi er blitt vant til det.

Vegvesenet har sett på flere alternativer, og det var lenge aktuelt å bygge ei bru over skadestedet, men nå har de gått bort fra det. De skal legge ei ny fylling, solid forankret i berget under, slik at støttemuren er sikret mot å gli ut igjen.

Dette burde vært ordnet for lengst. Det er betenkelig at E6, hovedpulsåra gjennom Nord-Norge, ikke blir høyere prioritert, men det skal bli godt å få veien i orden igjen.

Trond

Smånytt

FASADEFORNYELSE

På Bjerkelund har Øystein og Sissel skifta ut «teglsteinan» med nytt bordkle. Koselig med forandring hos ungdommene som har komme6t il bygda i de sist og ivaretar de eksisterende husene etter sine forfedre.

OPPGRADERING AV FRITIDSHUS

I Mellastua har Bård og Johnny bygd bad og fornya kjøkkenet. Det er blitt kjempeflott! Hyggelig at de tar så godt vare på slektsgården, som vel har passert mange-og-tresifra alder. Selv om begge bor sørpå, har vi hatt gleden av å se dem flere ganger i året som er gått. Trivelig med lys og virksomhet i huset.

Nytt fra grendelaget

I 2015 har det vært 10 styremøter, samt årsmøte og medlemsmøte i februar, og et medlemsmøte i september.

Styret har bestått av Anita Ravn, Trond Østrem, Kjell-Olav Ravn, Svein Yngve Eilertsen og Anita Solum. Foruten faste styresaker har vi hatt kafé i januar, rundvask 18. april, Rusken i mai, 17. mai-arrangement, julebasar og adventskafé i november.

Grendehuset

Det skjer fremdeles lite når det gjelder overtakelse av grendehuset. Det er kommunen som administrerer overtakelsen, og det er tydelig at saken ikke har høy prioritet hos dem. Det er blitt tinglyst overtakelse av den delen av tomta som omfatter Åsheimfamiliens eiendom, og det har vi fått skjøte på.

Nytt av året er at barnegruppa har ansvar for vasking etter utleiearrangementene.

I Januar arrangerte vi kafé med middagsservering – lapskaus. Ikke det store oppmøtet, men vi som var der hadde det trivelig.

Rundvask av huset var 18. april. Også i år var det noen som valgte å gjøre en innsats på forhånd, og det fungerer veldig bra. Hovedsaken er at vi får en skikkelig vask av huset, spesielt siden det leies ut til en del konfirmasjoner på våren, samt annen utleie.

Rusken ble avviklet 6. mai. Vi fikk arrangere runden før det hadde gått ett år siden sist. I fjor hadde vi risikoanalysen for arbeid langs offentlig vei med veivesenet og kunne dermed klare oss med en enklere gjennomgang av analysen i år. Vi fikk ryddet fra elva og til Røssåsen. Veivesenet holder oss med

hansker og søppelsekker. De plasserer en henger på grendehusplassen som vi plasserer søplet på og som de henter dagen etterpå. Dette er en jobb som vi nå får betalt fra veivesenet for å gjøre.

Fest på grendehuset

Lørdag 4 juli ble det arrangert fest på grendehuset. Alle hadde med seg mat til felles koldtbord. Her var det mye godt å velge mellom, blant annet hjemmelaget pizza, salater, egg og laks med mer. Det var ikke så veldig stort oppmøte, men vi som var til stede,

hadde det veldig koselig sammen. Ryktene om fest hadde nådd Håkvik, så utpå natten kom det også besøk derfra. Alf-Harald og Randi ankom med trillebåra, det er uvisst hvem som ble trilla hjem. De siste festdeltagere forlot lokalet klokka 06.30. Vi håper på flere slike sammenkomster, kanskje noen som vil arrangere en fest?

I september hadde vi medlemsmøte med fokus på julebasaren og arbeid som det var behov for å få gjort på grendehuset. Ikke det store oppmøtet, men vi fikk en flott diskusjon om arbeid på grendehuset og arrangementet rundt julebasaren.

Grendelaget har skrevet brev

til VAR – Narvik kommune. Vi fikk jo dessverre en brann i bygda i sommer, og da ble det avdekket at det er dårlig med vannforsyning i bygda i krisetilfeller. Har sendt en forespørsel om det foreligger noen planer for utbedring av vannforsyningen i bygda.

Julebasaren

Basaren er det store og tyngste arrangementet i grendelagets regi. Det er det som er den store inntektskilden slik at vi kan drifte og vedlikeholde grendehuset.

I år ble Facebook-siden til grendelaget flittig brukt i forkant, og mange fra husflidsgruppa la ut bilder av produktene som skulle selges. Vi oppfordret folk til å dele innleggene så vi fikk spredd informasjon om basaren veldig godt.

Ungene i barnegruppa gjorde en kjempeinnsats og sørget for at trommelen var i drift hele dagen.

Det ble en fantastisk basar, masse folk fra vi åpnet og helt til slutt. Ekstra flott var det at så mange var til stede under trekningen.

Vi får masse tilbakemelding fra folk om at det er så flott hos oss; vi har holdt på den gode gamle typen basar med julevarer til salgs. Trommelen og årene er også populære; særlig ungene synes det er flott å få gevinsten med en gang.

I perioder var alle stolene opptatt, men folk gikk og sto rundt omkring til det ble en ledig plass. Pratet med flere, men de var i godt humør og sa: Vi venter til det blir ledig. En veldig positiv innstilling.

Grendelaget fikk et pent overskudd som vil komme godt med til drift av grendehuset og utbedring, vedlikehold. Det er fremdeles masse jobb som må gjøres med huset. Håper folk stiller opp.

Neste års julebasar

Det er mange meninger om hvordan julebasaren

skal avvikles. Etter en del fram og tilbake er vi per dags dato der at kafé, loddsalg, årer og trommel er i gymsalen, og salgsavdelingen er i klasserommet. Gymsalen er størst, så vi får flere bord og stoler inn der til kafédriften.

Det har vært en del snakk om kjelleren, men ingen vil ned dit. Slik det er i dag, er det nærheten til alt som skaper ei så bra ramme rundt basaren. Det har også vært snakk om at de som selger varer, burde betal leiepris per bord til grendelaget – det gjøres på andre basarer eller messer. Det bør tas med i den diskusjonen at uten selgerne/husflidsgruppa ville grendelaget fått store problemer med å avvikle basaren. Husflidsgruppa som har flere med som ikke er fastboende i bygda, baker kaker, gir gevinster, selger lodd i forkant av basaren og gjør en fantastisk jobb på selve basardagen. Hvis de skulle sitte ved sine bord og selge sine produkter, ville grendelaget få for lite folk til arrangementet. Her er mange ting å ta hensyn til for å få basardagen til å gå rundt.

Et ønske fra grendelagsstyret er at flere i bygda kommer mer aktivt med i arbeidet som er i regi av grendelaget, dugnader, basaren med mer. Vi trenger alle – hvis ikke blir det veldig mye arbeid på noen få – det er det forresten allerede.

Mye av det som blir gjort av styret gjennom året, er kanskje ikke så lett å se, men vi bruker en del fritid for at grendelaget og grendehuset skal bestå.

På medlemsmøtet etter årsmøtet blir julebasaren tatt opp som egen sak. Håper å få en diskusjon og avklaring som vi alle kan leve med for ettertiden.

Forhåpentligvis så skal vi alle dra lasset samme vei, det blir mye lettere da.

Ønsker dere alle en riktig god jul.

Grendelagsstyret ved Anita Ravn

Fra stornaustdøra

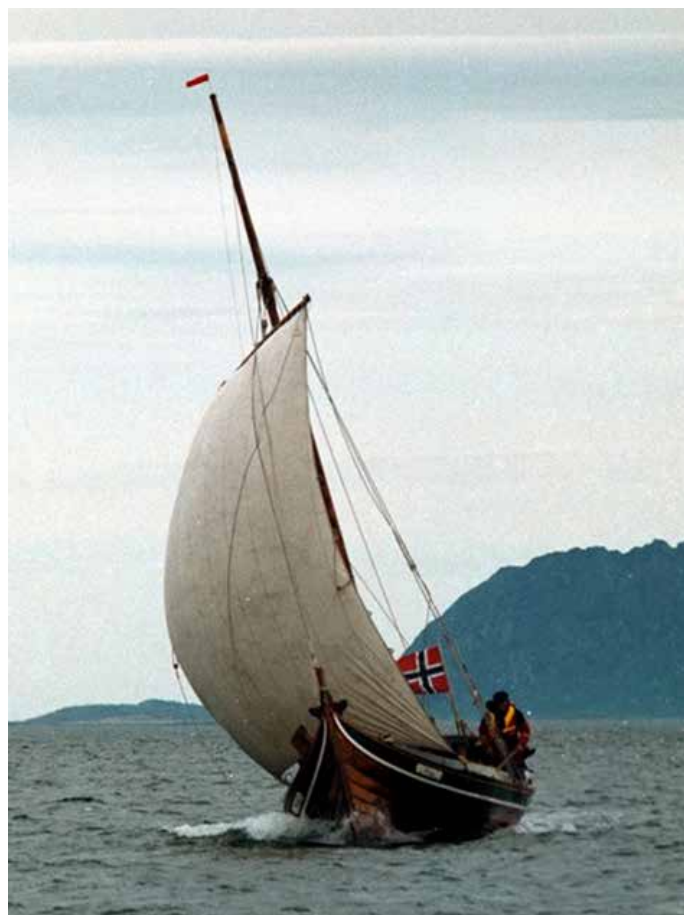
Hildringstimens femtende sesong startet med en god runde med tresløyd. To og en halv meter ripe, og en drøy halvmeter av ripebordet måtte byttes på grunn av råte. Dette er resultatet av de første årene med feil maling i kombinasjon med fuktige sommere. Men man lærer så lenge man har trebåt, og reparasjonene vises knapt.

Sesongen startet med kursvirksomhet, der vi har prøvd å rekruttere nye interesserte i miljøet. Noen flere har kommet til, og det ble ikke noe problem med å mønstre mannskap til to båter for å delta på Vestfjordseilasen, der begge båtene fikk andreplass. Skotpeisingen ble dramatisk, da det så ut som om Hildringstimen skulle få dele førsteplassen, men etter at ragattaadmiralen beordret seieren avgjort med tautrekking på kaia, ble det Kabelvåg's «Vågar» som strauk av med en knepen seier. Morsom tvist på en ellers spennende konkurranse.

I august fikk Kystlaget nyss i at en av våre gamle regattarivaler i gammelbåtmiljøet, fembøringen «Frøya» lå til salgs i Trondheim. Der ble skipet et lite båtlag, og Frøya ble hentet til Narvik. Det er en vakker fembøring, akkurat like stor som Hildringstimen, og vi ser nå frem til turer og kniving under seilene med to fambøringer i laget. Den restaurerte åttringen vår, «Skinnsfyken», blir nå en rein ungdomsbåt, da ungene til de mest aktive i laget har vokst til, og bevart interessen. –Så de får nå altså seile sin egen sjø med egen båt, og første store planlagte langtur går til sommerens store kyststevne i Bodø, der vi deltar med alle lagets båter sammen med om lag 250 andre båter fra hele landet. Der blir det ei langhelg med regatta, lyging og fliring under kystkulturens flagg.

Nytt stornaust på Vidrek?

I disse dager ligger det inne søknad om bygging av et fembøringsnaust til på Vidrek. Dette naustet er tenkt å skulle huse Frøya og Skinnfyken. Planene innebærer å flytte gammelnaustet til Eliseus noen få

Kystlagets nye fembøring, "Frøya", i frisk seilas

meter, og snu det med røstet mot sjøen. Det gamle torvtaket skal også legges på igjen. På denne måten får vi plass for det nye stornaustet, og samtidig beholde «tunet» i mellom stornaustene til uteaktiviteter for gjester og besøkende. Det gjenstår imidlertid å få de velsignelsene vi trenger fra byråkratiet, men ser ikke hvilke skjær som skal kunne dukke opp for å havarere planene. Arbeidet skal utføres av Kystlagets medlemmer, og mye av tømmeret er allerede på plass.

Det nye naustet tenkes bygget over samme lest som Stornaustet, men noe enklere og kortere, da her ikke skal være noe selskapslokale og andre fasiliteter enn å være et reint båtnaust. Så da ser vi frem til hyggelig lafteaktivitet i fjæra igjen, og gleder oss til å ta fatt – sannsynligvis til våren. Til sommeren er det for øvrig tiårs-jubileum i Stornaustet, og vi tenker da å klinke til med et skikkelig jubileumshållåi for venner og kjente – og spesielt bygdas folk blir invitert. Følg med, følg med.

Anders

Flere stornaust i fjæra..?

Historisk begivenhet i adventa

Søndag 29. november 2015 kunne vi endelig invitere til tenning av bygdas første utendørs julegran. Alf Harald hadde skaffet til veie to metallrør som tjener som juletrefot, ett i størrelse medium og ett i størrelse large. Disse er slått dypt ned i bakken mellom huset og flaggstanga.

Undertegnede var alene på juletrehogst i år, og derfor ble årets juletre begrenset til størrelse medium. Klokka fem om ettermiddagen ble lysene slått på, til bifall fra en ganske stor flokk som hadde møtt opp. Like etter kom nissen snublende rundt hushjørnet, og det ble nissepakker til de minste.

Inne ble det servert gløgg, og siden ble det brus og pølser, kaffe og kaker. Kjell-Olav og undertegnede underholdt og ledet allsang, og det ble tid til en runde åresalg utpå ettermiddagen.

Vi er svært tilfredse med at så mange tok turen til grendehuset, og det ble et koselig avbrekk fra førjulsmaset.

Det er mye å si om det nye juletreet. Det er litt tynt i toppen, og det er ikke helt rett i stammen, men det har sjel og særpreg. Det er donert av Kjell-Olav, og jeg transporterte det med tilhenger fra elva og bort til grendehuset. Det var holkeføre i hjulsporene den dagen jeg skulle hente treet, så jeg kom meg ikke opp til huset med bilen. I stedet valgte jeg å trille hengeren med håndmakt ned til bilen.

Jeg vurderte å sette tamp i hengeren, men fant ut at det ble for

mye styr. Midt på veien var det heldigvis snø, og jeg hadde sikret meg med brodder, men jeg kan love at det gikk unna! Jeg holdt igjen alt jeg maktet og gikk på skeive som en Bodø-væring i nordveststorm med orkan i kastene. Da jeg kom halvveis ned bakken, fikk jeg vippet hengeren opp slik at den sto stille, og jeg hang som et slips over karmen mens jeg fikk pusten igjen. Det var betryggende å teste at hjertet fungerer som det skal, men jeg anbefaler ikke å gjøre det på denne måten.

Felling av grana og transport til grendehuset forløp uten problemer. Neste gang setter jeg tamp i hengeren. Det blir for mye styr ellers!

Trond

Minneord om Lilly Kongsbakk

Den 13. februar 2015 sovna ho tante Lilly stille inn på Ankenes Bo- og Servicesenter, 97 år gammel. Ho fikk et langt og aktivt liv.

Ho blei født den 27. august 1917 inne på Kongsbakk i Skjomen, som den førstefødte til Elisabeth og Enevold. Allerede som ett-åring flytta ho sammen med dem, hit til Vidrek. Det blei hit ho fikk sine sterkeste bånd, i tillegg til de ho allerede hadde til den gamle Kongsbakk-gården i Skjomen, og som ho seinere i livet var med på å føre videre til Ofoten Museum.

Her på Vidrek kom det seinere 7 søsken til, med dessverre fikk ikke de to yngste leve. Ho fikk tidlig lære både plikt og omsorg både for gården og familien, blant annet overfor sin sengeliggende morfar Johan. Ho blei eneste søster blant en stor brøderflokk. Denne flokken var sikkert villstyrlike som gutter flest, også den gang på 1920- og 30-tallet, men de hadde alle sammen en stor respekt for storesøster Lilly.

I 1937 flytta ho, 20 år gammel, ut i den store verden, til Oslo der ho begynte på Kunst- og Håndverkskolen. Dette var et fag ho hadde stor interesse gjennom hele livet, ikke minst for det som nordnorske kvinner kunne skape og lage i et strevsomt hverdagsliv. Ho var veldig opptatt av at dette var et viktig arbeid som måtte komme fram i lyset, selv drev ho både med både klessøm og veving. Ho var i Oslo under krigsutbruddet i 1940 og fortalte siden om de opplevelsene ho hadde der. Etter krigen arbeidet ho noen år på Toftes gave, et barnehjem for vanskeligstilte gutter på Helgøya i Mjøsa. Der blei ho kjent med Jonny og fikk etter hvert ordna det slik at han flytta til Vidrek, der han fikk en god oppvekst. Det var også en sterk side ved Lilly, ho hadde alltid fokus overfor dem som trengte ekstra hjelp og en håndvending når livet var vanskelig.

Senere flytta ho til Bodø og bodde der i mange år. Der fikk ho mange gode venner og ble aktivt med i både foreningsliv og kunstarbeid. Men siden ho ikke hadde familie selv, følte ho behovet for å komme tilbake til Narvik. Ikke minst fordi hennes egne foreldre og gammeltanter i Skjomen, nå begynte å få sviktende helse på grunn av høy alder. I mange år bodde ho i Sildvikgata i Narvik, men, i en alder av over 60 år, slo ho til og bygde eget hus i Storhågen, her på Vidrek. Et stort prosjekt, som nok kosta mye slit og smerter (og et par beinbrudd). Men det var slik ho også var, ho var et prosjektmenneske, det ho hadde bestemt seg for, det gjennomførte ho! Da

måtte bare vi andre «prosjektmedarbeidere» følge på! Oppe i Storhågen laga ho seg en blomstrende hage, også en av hennes store interesser. Etter at ho flytta til Vidrek ble ho en drivende kraft i både grendelag, sanitetsforening og grendehus, der ho var aktivt med, enten det nå var gjennomføring av basarer eller oppussing av huset. Ho samla også Vidrek-ungen oppe hos ho, til St. Hans feiring, i ett av de åran det regna vannrett ute.

Og ho var jo forut for sin tid på mange måter. Lenge før vi andre ble globetrottere, hadde ho allerede på 1970-tallet vært på eksotiske steder som Kenya, Sicilia og Hellas. Senest når ho var over 80 var ho i Nice i Frankrike, der ho på egen hånd klarte finne vegen tilbake etter å ha kommet bort fra de andre i reisefølget. Ho kunne ikke noen fremmede språk, men ho var jo (særedels) god i muntlig, og flink med å komme i kontakt med folk, så med klar og tydelig norsk tale, kroppsspråk, samt et par franske gendarmmer var det ingen problem for ho å finne igjen resten av følget.

De senere årene blei ho svekka av mange helsemessige tilbakeslag. Det var tungt for ho å flytte fra Storhågen og inn på Solborg, og deretter på Alléen i Narvik. Ho savna utsynet over Ofotfjorden og skogen på Vidrek. For 5 år siden fikk ho slag og ho blei da pleietrengende og måtte flytte til Ankenes

Bo- og servicesenter. Likevel fulgte ho med i alt som foregikk både i familielivet og livet utenfor. Men det som ho vel etterhvert huska best, var det ho opplevde fra riktig gamle dager. Noen uker før ho døde hadde jeg en lang prat med ho om korsen det var på Vidrek da ho var lita jente. Ho kunne i detalj beskrive gård for gård og de som bodde der da. Og ho huska godt korsen den og den var i slekt med de og de. Ja til og med navnet på hestene rundt omkring hadde ho stål-

kontroll på! I ettertid så var det jo synd at man ikke gjorde opptak av det ho hadde å fortelle.

Ho fikk et langt liv, men nå er dette store og lange kapittelet i familiesagaen lukket.

Jeg lyser fred over Lilly`s minne.

Tore

Nytt fra barnegruppa

Barnegruppa i år har bestått av Kevin (11 år), Mathias (9 år), Benjamin (9 år), Sandra (8 år), Michelle (7 år), Tuva (5 år), Tilde (3 år) og Lukas (2 år). Shanny og Dennis (2 år) har også vært med en gang. Vi har ikke hatt så mange barnegrupper i år siden vi alle har vært opptatt, men satser på å møtes ukentlig til neste år.

Flere fra barnegruppa var også tilstede på sletta hos Ivar Ravn da Artic Race var på Virak. Ungene syntes det var stor stas å ha hele E6 for seg selv og både syklet og danset på E6. Ekstra stor stas var det da helikopteret også kom dit og de fikk se det på nært hold.

Dessverre har Vera og Mads Iben flyttet fra Virak, men vi håper de fortsatt vil komme på barnegruppa. Vi håper også at andre barn og barnebarn med tilhørighet i bygda kommer.

Barnegruppa har også vasket etter uteleiarangementene.

Barnegruppa ønsker til slutt store og små i bygda ei riktig god jul og et godt nytt år.

Oppskrift på en vellykket dag

En kopp vennlige ord.
To kopper forståelse.
Fire spiseskjeer tid
og tålmodighet.
En håndfull varm
personlighet.
En god porsjon humor.

Fremgangsmåte:

Vei ordene nøye, tilsett forståelse.
Bruk god tid, og glem ikke
tålmodigheten.
Blandes over ilden med den
varme personligheten.
Må ikke koke.
Hold temperaturen på 37,5 grader,
og ha alltid humøret beredt.
Smak til med livets krydder.
Serveres i individuelle porsjoner.

Fra Fremover

Denne flotte modellen har Tor Nygård lagd. Den var på trykk i Fremover. Det er en modell av M/F Virak, bygget på Bergen Mekaniske Verksteder for Kristian Ravn. Den gikk over Skjomen fram til brua kom i 1972. Det er Geir Nygård som har tatt bildet.

Løsning, 5 feil

Ett av barna, stein ute i vannet, liten gul stein på ei steinblokk, lysegrå sky, mørkt område ute på leira

Arbeid utføres

ARBEID UTFØRES

I «Fremover» har en annonse over lang tid bydd på «arbeid utføres», og en vakker gitar fulgte med i annonsen.

Hva gitaren skal utføre, er ikke kjent, - men det skjer mye arbeid i dag uten at det menneskelige er innblanda, så vi får være tålmodige og vente på resultater.

Smånytt

OPPRYDDING I STORHÅGEN

Ann-Cathrin Stokkedal har virkelig rydda opp små- og storskogen rundt huset sitt og fått det så flott. Med masse sommerblomster og stolgrupper i flertall har det vært en glede å passere.

FJØSPUSS

Været gjør sitt med maling og treverk, og skal fjøset få stå, skal det i det misnte se skikkelig ut, sa Anders og gikk i gang med godt mot og heimbygd stilas av typen arbeidstilsynet elsker... Den vestvendte bordkledninga kom ned sammen med malinga da det skulle skrapes, så da var det bare å finne frem kubein, hammer og ny kledning. Men nå er jobben gjort, så kanskje står det tredve år til?

Telefonliste for bygda

Navn	Telefon	Mobiltelefon	Epost
Bjerkelund, Randi og Alf-Harald	76959671	97673056 (R), 90580809 (AH)	alfbjerkelund11@gmail.com
Bjerkelund, Øystein		46420010	bjerkelund.dragrace@gmail.com
Brink, Arne og Gerd	76959635	95882964 (G)	
Eidissen, Anne-Berit Søfteland og Gaute	76959653	95883423 (AB), 91515557 (G)	aberits@gmail.com
Eilertsen, Ingebjørg og Osvald		90125037 (I), 99033401 (O)	osvald.eilertsen@gmail.com, ingebjorg.eilertsen@gmail.com svein.eilertsen@gmail.com
Eilertsen, Svein Yngve		91767715	
Evensen, Sissel		41563738	
Gundersen, Hans		951 98 609	hansgundersen9@gmail.com
Hansen, Geir Erik		99306121	
Hansen, Gunnar Leif og Toril Ranheim	76959642	911 34 493, (T), 93851011 (G)	guhans5@online.no
Hansen, Monica		41474742	monica@ascas.no
Indregard Ingrid How og Martin		41557932 (I), 90772497(M)	ingind@vgs.nfk.no (I) martini@online.no (M)
Jensen, Anita	76951402	91879889	jensenanitae@gmail.com
Jensen, Trond		99018996	virak41@gmail.com
Johannessen, Grethe og Johnny		91734319 (G), 47381573 (J)	Grjohan3@online.no (G) jojo@jdv.no (J)
Johansen, Anne-Lie		40721287	anne-lie.johansen@virak.no
Johansen, Lill Ann og Øystein		90937667 (Ø), 40465967 (LA)	krekenes@live.no
Josefsen, Renate		97195481 (R),	renjo@yahoo.no
Langhard, Kristel		952 43 889	krjalang@online.no
Larsen, Gunn og Torfinn	76959632	91154217 (G), 90726025 (T)	torf-la@online.no
Lundberg, Synnøve og Bjørn		46936665 (S), 95203449 (B)	synlundb@online.no
Løkken, Ole Kristian		91573724	spole@online.no
Normann, Elisabeth		91536117	
Olaussen, Vera		90614787	veraola@online.no
Olsen, Berit	76959640	92293352	berit.olsen45@gmail.com
Olsen, Ole Magnus		41230431	olemagol@hotmail.com
Olsen, Olga	76941474	97475405	
Olsen, Torgunn		97187286	torguno@online.no
Overvåg, Liv og John Martin		96238642 (L), 91371873 (JM)	
Pop, Margareta og Ioan		92541801 (M), 91843315 (I)	ely.ionut@gmail.com, ioanpop_85@hotmail.com
Ravn, Anita Didriksen og Svein	76959661	94838916 (A), 47285686 (S)	anitaravn@live.no, sve_rav@hotmail.com
Ravn, Børge Johnny		90542874	
Ravn, Kjell-Olav		90997316	kor@virak.no
Ravn, Tove og Ivar		416 94 409 (T), 90023135 (I)	ivravn@gmail.com
Rønning, Brita og Embret	76959644	976 52 883 (E); 907 85 535 (B)	embret.rønning@gmail.com, brita.rønning@gmail.com
Røssås, Gerd og Jan	76959622	41638457 (G); 97513070 (J)	
Solberg, Thor Ivar Morten		41474741	thor-ivar@ascas.no
Solli, Frank	76951402	90934296	frankgsolli@gmail.com
Solum, Anita		99306116	anita.solum@hotmail.com
Stokkedal, Ann-Cathrin		99696038	annsto@hotmail.com
Zachariassen, Shanny		97762185	
Øgsnes, Sølvi		41729927	post@breidablikk.no
Øgsnes, Anders		90986117	adm@hildringstimen.no
Østrem, Trond		99317710	trond.ostrem@hin.no

